

Състав общини:

- България 80 лв
- странство 160 лв
- Америка 2 дол.

ОБЪЯВЛЕНИЯ:

- 2 лова на сч.
- Брой 1 лова

СВОБОДНА ДОБРУДЖА

Общедневен следпразничен вестник за национални въпроси

Земисване на абонаментите се припознава на съдбата
 Редакцията комитет
 Канц. в Изград. Сфия
 Отговорен редактор: Г. ХРИСТОВ

Угаро-ромънския конфликт

Угарците не приемат решението на О. Н.

17 юли 1928 г.

Връщаме се на този, стар вече исторически южнски въпрос. Очакваме че О. Н. понею него ще се последователно. Външният да назначи съгласно 239 от Трианонския договор и съгласно своето решение през март т. г. изпълнителен съдиз, който да замести избягалия южнски, О. Н. за общо изнеление, дезертира от дължението си и предлага нови формули — двете страни да се помирят. Между това, преди въпроса да стигне до това поимено, директни преговори сж водени между двете правителства. Угария, тогава отнасяше имотитъ на своитъ джани на 400 мил. зл. зина. Ромънското правителство поагравателно авори, че то ако има пари, щяло да ги вие за подобрене икономическото състояние на яната си.

Съвладно е цялото поимение. Въ какво сж явини отдалитъ граждане тубва да носятъ дължението отъ беззаконията и главно политичните въгръжениитъ? Южнците сериозно не глатъ да плашатъ. Тъто огробица съоситъ съ богати територии, тика и населението на територия. Наматъ да плашатъ конфускуваната имотитъ отъ кладъ навария да платятъ имотъ на английскитъ и янови поимени въ Бельгия четиринадесет глти сжкато отъ пазарната цна, за да имъ признаватъ имота на Бесарабия? Съвладно, защото сж явини, защото тб прозвон разпоредитъ съ бела на слобитъ Но ята за арменитъ и услонитъ е оловистелна. Ромънците тубва да знаятъ угарското правителство не приема сегашното решение на О. Н. нито нито да се помисли, щя се съгласи да припусне директно разбирателство но безата до джя срещу репарационитъ

лай на Ромъния обществението на пострадалитъ угарски опанти. А това значи или О. Н. сериозно ще се занимава съ интереситъ на ограбенитъ малцинства и ще изпълнява договоритъ, или да се откаже отъ своето намерение, за да не се лжкнатъ повече народитъ. Това е най-достойното.

Италиа за О. Н.

Изказание на депутатъ Торе Обезоржанието-утовия

В. „Stampa“ предава изказанието на председателя на комисията по Венитъ. Работи въ Римъ г. А. Торе по поводъ последната речъ на Мусолини така: „Ако О. Н. бвше наистина единъ веролатъ на правото и ако то имаше способността и силата да явие ико общесение, най-опаснитъ причини на войната щяло да бъдатъ премакнати или най-малко намалени. Но, съзря лупутата Торе, Женевския институтъ не обявява никакво съзнание и компетентност, каквию ибвше въображение, исна въ му припадатъ. Италиа не си прави имотия по так материал. Заключениемъ на статията е:

Мирътъ не може да се гарантира нито съ обезоржанието, което е единъ утопия, нито съ намерение на авторитаризма, за върху което не могатъ да се разбератъ. Конфликтитъ не могатъ да се навалитъ освенъ съ ограничаването на прикителитъ, които ги създаватъ. Италиа иска да се следва това имено път, който е единствения за осигуряване мира и защитане правата на народитъ.

Съвето-полско-германски преговори

Спорътъ „Messager Politique“, на 30 май е започнала конференцията между делегатитъ на Съветитъ, Германия и Польша въ Варшава. Разискватъ се сериозно въпроси за установяване на директни съобщения между Германия и Русия безъ посредствата.

Решени по фурнитъ.

За арестото отъ 2 до 8 юний комисарството по репарациите при столицната община е направена 628 реквизиции на фурнитъ за нередоване и фактурирания сж съставени ятове на 15 души фурнитджии

Революция въ ромънската дипломация

Едно отъ условията за възраждането на Титулеску въ Букурещъ като министъръ на външитъ работи е било преставянето на ромънската дипломация, която изождала отъ разни икономически утробе и безъ никаква полза за междунородното положение на Ромъния. Цяла революция готви Титулеску. Така пише Димитриу.

Още въ такъ изключителенъ сесия, Титулеску щяло да явие замисленостъ за ромънската дипломация. Ще се предаватъ ценитъ и излитъ, а целта-иманията нбвло да се рекутира джя отъ карриерата. Цяла днешната дипломатически мерцуть щяло да бъде снменъ въ най-скоро време.

Борба въ ромънската църква

Съобщение въ минувания брой, че ромънската синода обявилъ паломнието клетва въ Алба Юлия отъ национално-царскиитъ, за да продължатъ борбата за свадане на Британово правителство за недействителна. Ситуационитъ които сж в положени била изказали а мъръ Пеледулу ги укрони. Мирнополитъ отъ Сибру Балуку не е присъствувалъ въ този заседание на синода и сегн излизъ публично да води борба срещу синода заявяващитъ че това негово решение е незаконно и че той нбвло нито да принове наказанието за глобата нито усилението имъ.

Угарското командо за О. Н.

Решения на мирния договор

Щефътъ на буржуазната оппозиция въ Унгарския парламентъ Русей, говорейки за решението на съветъ на О. Н. по отнасяния въпросъ е заявилъ: „Решението явно доказва че съветъ на О. Н. е неспособенъ да приложи разпоредитъ на мирния договоръ. Като резултатъ отъ това, Унгарското правителство е длжано, да направя постъпки предъ именованото събрание, щото въпросъ за ревизията на мирния угарски договоръ да се постави на разискване. Трбвше сж да се проучи и вътрешното положение въ Унгария и вседобщото гласоподаване да се установи за всички избирателитъ.“

Сто милиона долара

Спорътъ в „Tajny“ единъ парижко новоярствъ съ сто милиона долара е се отива на принципите на франсова брлтъ. Банкя де Франсъ продължава да концентрира излизшиотъ икономически въпросъ, за да заловне отново да играе ролята на заемодателъ въ шката Европа.

Титулеску „Фемаритъ“

длжа и андестерит

И. Титулеску заминава на Близъ радоститъ вестини на Балканитъ трбвало да признаватъ външнотъ работи на ромънската върху който излизно се съгласили съ г. Маринковитъ. Лицемеритъ Защо длжамъ и защо не кажатъ туй което мислятъ и вършатъ, че Балканитъ приваждатъ на Балканитъ сгарали за да бъдатъ върени маршалети на шката политика?

Искатъ Балканитъ да бъдатъ налитъ е силата на самитъ народи, които се движатъ отъ пасивадо демократъ, радикали, либерали и пр. отъ тина на г. Титулеску и Маринковитъ. Тукъ добие смислитъ и съдържанието, когато самитъ народи се поредатъ.

Волоквания по Бжжниця

Получение одоказание отъ група бжжниця отъ г. Завлаво разказало, че тикаи представителъ Иванчо Даскаловъ не изпълнитъ нареджането на инспектора Николау, да разпредели останалата отъ негово разположение земи и я раздала за определителъ джя, а я раздала произволно на хрещко сж получителъ земи. Не избривалъ разбирателство сж По въпросъ не сжкато Даскаловъ не сжкато и обвинение за злоупотребителство на суми по службата му, като нбвло на г. п. ставилъ.

Добръ е Дирекционитъ отъ бжжницитъ да по примитъ джесъщитъ „бжжницитъ“ представителитъ, защото ошаква имота станава още много.

Трудноститъ

за новото германско правителство

Преговоритъ за образуване на новото германско правителство се затрудняватъ отъ популителитъ, които водени отъ Шолоу, голубитъ десетмъръ, не приематъ сътрудничеството съ социалистичитъ. Нбвло отъ тбкъ сж оставили условия шото водителитъ да се разшири и за крулоото правителство.

Напоавренитъ Молеръ съ образуването на кабинета е успявалъ да приключи само съ въртението на центра.

Групата на икономичитъ предломе услужитъ си да успяватъ въ националитъ. Отъ друга страна християнитъ жмелблжитъ имотъ да се обявениятъ съ бжжницитъ земледелитъ и да засилитъ тубва та си.

Донецката офера

Признание на германски министри

Ле Тейр и Сабидана, четиринадесетитъ министъръ Визинбергъ и джикитъ въ следъ по Донецката офера че е плащане комисии, за да се приематъ машини отъ джкия наместо. Тбкъ комисии сж дадени на Гавричичко и Миланитъ. Сжкити на Донецката поддържатъ протоколитъ, че комисиятъ сж бвше съставителъ, ала именованъ Корнере обявилъ 2000 рубли комисии. Въвъ основа на това съветъ постановилъ арестуването на Корнере и Сабидана, ако те оше на руска територия.

Чайъ Кой Шекъ

председател на Киган.

Претъ Дондана и г. Таръ Цина е казатъ отъ наиса джеститъ. После да казатъ общитъ изказанието сж гласитъ изказанието Тбкъ улукитъ и риджани е тбкъ съ групово. Дондана сж уверена за мислата на чужденскитъ. Комунистата се сж избере на 25. VI. Ужкитъ джя сж всички излизителитъ джестителитъ представителитъ на странство. Съобщенията сж адвастосани.

„Маринитъ“ съобщаватъ, че не се образува юридично събрание, което ще явие представителитъ на Китайската република, която ще казватъ преговоритъ сж чуждитъ представителитъ. За председателъ се сочи Ханъ Кай Шакъ.

Политични преговори

съ автономноститъ

Такава яна отъ франсова претъ нато побългаритъ комисарителитъ отъ Франсъ Хали волелъ на автономностъ, въ с тбкъ е бвше претитъ отъ франсова мъръ председателъ Политичаритъ отъ мр на правителството Бигру. Урешилъ сж въпросъ за улонето особоживане на Дъръ Ридилитъ и Русе за да заместатъ депутатскитъ си имота.

Инструментенъ оркестъръ

въ православната църква. Министратъ нещало жмелблжитъ на Александъръ Невски бвше нагоденъ малпало по жмелблжитъ тинци. Ще почикитъ на въ църкитъ съ танцовъ фокуситъ. Сжкити впечателение направя на гражданството. В. В. Претъ Стефанъ или Сидонититъ старитъ не следитъ ли? Кой се казиръ сж църкитъ? Или по зеравъ отъ Ромънския Синодитъ, който разглежда въпросъ за възвездитъ въ ромънската църква инструментенъ оркестъръ, имотитъ наивнабаранитъ се являва отъ сеге да приематъ муотъ на България християнитъ.

приме ли а или не. Днщъ да мине. Обща да сжкато друго нато съдрина гайдъ. Мети правителствата като виденскитъ църкитъ поститъ. Кой и какъ не я изгласилъ на кава, нито църкитъ събраниемъ се произнеси — знае или.

Процесът на Елзаските автономисти

Добитата пълна автономия. — Държавен преработ и Национален съвет. — Какво човкът и автономистит. — Ролата на патриотит. — Французит висени за войната. — Изобличенит за деня. — Мисията на агент-промоотора. — Автономията над партиит. — Скандалини събития. — Назначението на Stutzgirren

IV

Д-ръ Риклин продължава своит обяснения:

„Моята първа обещ. че депозирания във Райхстага декларация. Това беше петнадесет деня преди взимането на френскит войски във Стразбург. Тогав германското правителство се съгласи и ни даде искания от полна само време автономия и то пълна автономия, на което на което беда поставени два елзаски. От Фрибург, където бях, ние не се отзовавах за Стразбург, съ гвардато решение да извършат

дълга от Франция и си отримаша.

— Но какв ниемте да говорите така за вашит съответствения пълна преработители.

— Това е историята, отговаря Д-ръ Риклин и продължава:

„Мая Фрибург, че ако бяхте експирирани, това беше, защото ниемте ние беше цела програма и по тия причини, аз не ниемте да бжа само бовени.

Имаше едно лице, докато ниемте по отхриго следствие против. Кайо именуемо Пер, което ми каза:

— Все още прикжстивали си ниемте партиити шефове на гайни заседания преработителни от германския канцлер и този последния бива казал, че

Кайо е ваш човкът.

Аз оставих изненадан и отъ ми изясни. Ниемте канцлерът не е извадил подобни думи, но той беше казал:

„Кайо, като гласата, иска да се турн първо на обидна. Ако вие го атакувате ние ще го обидуваме, ако го калите ние ще го дискредитираме.“

Автономикит се роди от нещастие на елзаски. Пълна автономията трябва да се разбират политически единство, терачиан на ниемте права противъ всички френски вмешателство. За да осигуриме това ниемте служиме съ всички парламентарни средства, безъ сила, без комплоти и безъ мучка вмешателство. Да се разкодават пари за възвращението Елзас на Германия, то значи да се калит партиит против прозира. Аз го казвам, като мисля, аз не съм човкът с две лица.

Смелит на иеричанит с комунистит се обяснява

като протест

срещу агентит санкции върху тибн, които подписана манифеста на Хайнцбург.

Ниемте приятели бива били съ патриот (възвещение тога). Санданит от трена, даме и азъ бяхме изнети на най подало на падение. И имаме обичайно осмисляне да атравит, че тоя агентит противъ ниемте беше извастен на префектурата и когато нищо не направим за да да го осуети. Префектурът върху когото пада тая отговорност не е вече тук.

Обясняват не после, че ние е дясвай патриотикит.

Не се допитвайте

много на сантиментални патриотизъм, аз ниемте ниемте да ви убият ниемте елзаски. Зашто до прода войната, тб нищо не знаех за Франция и следъ всичко мое историческо знание, гласом не могат тая лесно да станат тия ниемте патриот, за които ниемте искате да минит тб. Патриотизмът претвоя да бже догма, когато чрез него се проповядва злоба срещу Германия. Елзаскит всички е бил единъ поменъ промененъ на страни си. Всемте ниемте си разшири поповинит и ниемте си разшири истинния патриотизъм на Елзас. До вторе ниемте бивае погъ авестинето на ниемте митуря. . .

— Не мислите ли, че като

говорит така преработ преработители, че ние обидват паметата на елзаскитовиши умрени за Франция следъ като си минали подъ германското илданчество?

„Увиемте се гласоме, браво. — Това си урадинит, поиманит отъ вас, които миемте фетиштит, господни преработители, казвамъ адохата Бертона.“

— Аз не съм никого винител и не знам откъде иде това „браво“.

— Тогав ниемте ниемте че за да не извадете!

— Аз съм търпелив, но не съм безразличен, се на искам прокурора. Аз нищо не съм още казал, но сегга ви казвам „спрот!“

— Вие имате само едно право — да обвинявате. Аз пък съм въ положение да ми отговоря, казва Бертона.

Аз меля да свърши, продължава Д-ръ Риклин. Аз бях автономист презъ германската окупация, аз продължавамъ да бжа още свободен, за защита на ниемте права, на ниемте чести, на ниемте религиозни права, на ниемте език. Все, господи, следенъ заседатели, не бжаме не поимаме нашитъ. Аз съм стар, но аз съм силикит. Това което азъ правя, азъ спомучит върху преработителство — азъ съмъ съвсемъ френски депутат и ниемте остана още да миям на тая земя, на която толкова страдамъ.

ние остана въртен

на убеденитя си презъ целия ми живот.

Единъ голябит инцидентъ на това, когато адвокатът Бертона отставя ниемте преработители следния искове:

— Аз моля господина преработителя да даде нарежението да се прочете отчетът пометанъ презъ 1918 г. азъ в „Елзасер Курьер“. Таямъ става въпросъ за една реч произнесена отъ една завесенъ германски офицеръ на едно тържество. Въ тая речъ австрийскит офицеръ е казал, че германски императоръ не е искал войната, че французит

трябва да повестат

всичкит отговорности и че трябва за продължение на войната е на съизвечнит съгласието.

— Е добре, промълвямъ адвокатът Бертона, тоя офицеръ ноемте произнесе тая речъ днесъ стои стъ авша страна, гит преработители! Това е членъ скимит Кохенъ.

Наставъ голямо смущение иззавла. Прокурорит нервно ставя и отупа при скимит Кохенъ и дълго му стисна ръжкит нежливъ!

— Вие ниемте бж въ очен моментъ не поимайте Франция. Днесъ ние я познаваме, ние я служиме и ще я обичате като истинска френска душа!

— Но Риклин, казвамъ Бертона, е още и

французини депутат!

Даннието въ залага е толкова голямо, както и шумът, щото реда не може да бже възстановенъ и заседанието се дига.

Следая следъ това ниемте става въпросъ стъ преработителя

на Д-ръ Риклин върху отношенията му съ „Zukunft“, на които и законит на организирателит групи на Хайнцбург, за издадени отъ автономистит манифестъ и около назначението давено на младежа Рил, ноемте впоследствие изигра прокураторската ролъ. На всички тия въпроси Д-ръ Риклин отговаря:

— Върнит ми съ в „Zukunft“ се създадена отъ общността на дадени, общотой и ниемте преработители. Организирателит Stutzgirren при Хайнцбург за отбраната си отъ нападени, какито не иданаме съ гласата и по които прокураторската власт не е имали никакви върки, австрий ниемте искове.

Манифестит за автономията изваденъ отъ ниемте беше отпреработителит на дадени, ниемте изграме младежа Рил да го подписа за подписъ отъ преработители, които ниемте имаше позволение че играе ролата на

агент промоотор?

Той год, в следъ това изигра прокураторската ролъ. Пиемте ноемте съмъ му писалъ не съкжидватъ други освенъ ноемте програма.

Следъ малки реплики между прокурора и защитата около единъ издаденъ филмъ за подкратеността срещу автономистит, Д-ръ Риклинъ извършва своитъ обяснения съ следнит думи:

— Азъ твърдя, че Ханнцбург да не имаше никакво друго политическо значение и че пълна автономията ниемте разбирате свързана на ниемте права и свободи. Ние не искаме щото случит на една война да ни застятъ

да смиваваме всички петдесетъ години

националността си.

Затова решиха да на Польша. И той е обект на несправедливи въпроси отъ преработители. И него той не оставя свободно мязъ да разправа.

Той е 29 год. елзасец, говори елзаски диалект и мично е съ разбира. Той е извънредно интелигентенъ и подемненъ.

Въ своит поимания Польша имаше:

— Следая съмъ изкуството въ Стразбург и съмъ единъ отъ основателит на „Zukunft“. Създадохме тоя вестникъ, за да бриме тредицитит на Елзас и интересит му. Много мислехъ като мене и съ капиталит събраи неколко пазъ започнахъ издаването на вестника. Вестникит и ниемте отъ партиит си брой годлъмъ успял и видна ниемте вешит очаквания. Имената на тия лица, които мислехъ сумнит ниемте да изляко, Разбирате се защо. Въ тоя вестникъ ниемте публикуваме статии: „Ниемте страдаме, но не мислеме да бжаме освободени отъ Германия“. „Елзасъ ще лне да се дамицала солъ“ и др.

Да, ниемте имаме добродетелю но не съ конспативно значение, каквото прокурора отхрига, в за разпространението на вестника. Но ниемте трябва да бже много авантюдин и

да се изважи главно отъ агент-промоотор.

За това ниемте ще нахрибнитъ

документи казва да ниемте съ депозирани отъ ниемте ниемте агент преработители, тгари на тоя писмо въ Рил.

Затова ниемте да ниемте спорът между прокурора и защитата, при ноемте отхрига ниемте заплашението на дадената Андре Бекеръ да не бже убийт и др.

Отъ писмата приключението дълго и четени че изграме, че каментация, ноемте в „Zukunft“ ниемте за да ниемте извади цялостно на Штутгартингия и че всички джиди трябва да останат до на своитъ реднителитровете се групират въ една обща организация, за да постигнат автономията. Тая организация застане надъ партиит

Преработителя се залага специалнитъ знания, съ които миямата на даденитровете ниемте ландрманли.

— Да, отговора Польша за да въиска сигурността и срещу агент-промооторит трябва да си създаде манифестъ, тогаваша ниемте ниемте преработители на „Zukunft“ всички отъ ниемте копиратъ съ своя номеръ.

Споредъ единъ документъ конфискуванъ и преработителит дълго „Група въ вестникит“ се състоят отъ ниемте джиди хора и ниемте отъ ниемте

да правят шефове?

на Ханнцбург. Тб се извършва върху цялостно Елзас. Всички обрват въ това отношение преработителята ниемте лостъ. Единъ група ниемте нежелателна съ единъ шефъ в тире тиямъ групи образувана една стотин (ста), в ноемте стотин — една дружина въ ниемте дружини се намиза ниемте команданте на единъ ниемте който пък се намиза ниемте членовито на ниемте (преработители, в австрийското команданте при ниемте преработители на Ханнцбург. По последния съществуватъ шефове отъ по ниемте преработители на тритъ департамента вестникит вачвалит на дружини е преработителит инициатива да действат, ниемте преработителя и усилит. Ниемте може бже ноемте разбират ниемте да се предпазват, ниемте при предпазването и ниемте отъ противникит. Следая инструкторит води и тиямте. Дисциплината и ниемте отъ гя дисциплина и ниемте отъ гя стеноит условия за ниемте организация. Та се образува отъ всичко стоевание на ниемте и достояние. Скандалинит бж явкамъ, предупреждението и исполчаването на Ханнцбург.

— Но това е единъ исторически мобилизация, съ всички подробности и независанит преработителя.

— Но погарете още ниемте ще дойда и до комплота, продължава Польша. Шефит и за тежнитъ събития ниемте става въ Колмаръ 22.VIII.1926 г. събития които

едни позери

за Франция. И тиямъ събития ниемте ми навараватъ на гротескни ниемте подобно образъ.

На 13 юни 1926 г. въ Лютроа единъ отъ ниемте преработители Д-ръ Булардъ е нападателъ, събератъ и

да бият отъ една добро-весна група, защото в под-важ манифест. Други на-доре са преступили, след-ващо е подписали мани-феста на Хайматбунд. Това решение да се противо-стави на всичко това. Та-рзи владеех въ армия съ-единя републикански съюз-на група на комунистич-ски организирани на 22 а-връс с г. един протестно-на инициатива. Разрешение за-на протести.

Между това ние се научи-ме по съвсем на тон ина-ше фашистич се готвех да ни нападат.

е решение да добием въ-дваръ вътрешно военно-на-менен състав 35 членове. На 11. III сутринта ние бяхме в с. Колпаче. Отъ тия 35-членове ние не бяхме про-важно. Разбрахме, че ролята на фашистите, както и-го други дошох отъ акти-визи Франция си се събра-вахме в селото на „Катерини“ в-доще щеше на стане наши-тински. Присъгна и Дръ Ри-кис. Двадесет и пет фа-ксти го обгражиха на гара-дискрибиращ го, и набабиха въкъв начално, че той лежи-ваше въкъв кюмюк седмично. 400-500 фашисти и фашисти об-ладваха селото и не ни по-зволяват да алъдем. Наскис-ки — отговори ми съ-доща и нагайна. Помемото отъ-шито бвха ранени и прена-вни въ болницата. Жандар-мерите и полицията също на-бавляше. Тя не бвха аресту-вани.

Видно е голъмото на-челство

тия събития. Отнаслед да-воляване инициатива си въ-други групи. Сто и петдесет ра-ксти и фашисти ни следва-ше тогъв не стана нищо, но-важни на разумното ве-дстванство на един офицер-ство съвместен тия събития-може ни се да организира-ме тия групи за протести-на, които нима право да ни при-своя, че тия групи си кас-но ти срещу публикане на-доще срещу нашестви полни-ски протестанти. Мана на на-карише да изуча същата ор-ганизация при фашистич, ко-мисия съществуват въ шва-биянина. И азъ успяхъ. Раз-каза ми съ тѣхъ в тва, че в-доложе на нашитъ групи чокрирани и обранна-тъ характер и то обрѣна-ваше факторът на Хайматбунд. Дълга да допита, че ако-инициатив и фашистич про-валяват своата система на-владения, всички политически-отни изстрелени

ше си образуватъ-козни обранителни групи, обсаждение на тия групи, и запазило при други слу-кителна по явря Ринглия. Следъ всичко това се ка-ва, ако ниеме туку за се при-вѣдъ на компютъ, той иде-тъ страна на равенството. Става единъ голъкъ ини-циатива между председател и-рипорудата отъ една страна и-изглата отъ друга страна. Раз-китъ се осъществяване въ резу-лтат на нито евангелата Фурне на лиценз отъ защита за въ-къв мѣст.

Плавилитъ Бертол поведе-ващето, защо не се води раз-гит по обмисленото за кон-воля, а се губи крамото въ-спорително около налета на-владения, който не е нави-димо по законитъ.

Кѣдъ ни е новалота-осподино Пронурора, анон-мита Бергоа?

Председателъ пренесе и-нашия запаблещиски гоня-ри развѣта на другитъ по-

Гражданската война въ Китай

Преместване столицата въ Нанкинъ. Манифестъ на Чундженитъ и до итай-цѣтѣ

(Споредъ сведения прѣвъ Лондона)

Юнгитъ националистически-войски подъ главноко коман-дане на Чанъ Кай Шанъ за-владя Пекинъ. Съ посредни-чествомъ на дипломатически-представители обвѣщо било отъ Фенг Ю Сю Сявгъ да не-плензав останалата Бригада отъ северитъ войски на ге-нералъ Пао Юнъ Лингъ, който в-пазла реда въ града. По-следвателъ не в-изпълнитъ го на обвѣщение.

Представителитъ на Англия, Америка, Япония и Колония, отъ ието на иници-преставители се кажили въ-шаба на сѣчени на 25 м. н. азъв отъ града, за да протес-тирира. Той ги и приеъл нко-го аргументо.

Позовно е, че кажили ге-нералъ Фенг Ю Сю Сявгъ, кой-то в-назначил нмаи мѣр на-Въщи. Работи Вангъ проявля-ва диктаторски стремежи.

Борбитъ между генералитъ отъ юнгитъ войски си въ-вѣрба за надвладия. Това в-на-вѣрило Чанъ Кай Шанъ да по-ляде за втори път оставител-ни отъ главноко командване, който запазвалъ за себе си ра-ководството въ политически-Тая оставил не е била арите.

Националистическото пра-вительство в-решило подъ в-ладенето на военитъ, стои-цата на Китай да се прѣвѣсти въ Нанкинъ. Дипломатически-тъ представителъ си много-обезпокоени

за своитъ голъби колонии и-интереси отъ това решение, което избрѣтъ, че и итай-цѣтѣ ще го изпълнятъ, както това направена събититъ съ-пренасянето на столицата отъ Петербургъ въ Москва, и тур-цитъ отъ Цариградъ въ Ангора.

Правителството в-нацело единъ манифестъ съ нѣколко предупреждения за избѣгане на всички инциденти, чунджитъ войски да бждатъ из-гледани отъ итайската територия.

То ние кажи заключение на преговори съ чунджитъ дър-жавни върху

базата на равенството за съзидане на нови дого-вори, запазилия че старитъ не могатъ да бждатъ евангелно полезни за единитъ и другитъ.

Изражението произносно отъ чунджитъ държави на вой-ски въ Китай съ застави итайското правителство да за-твори граничитъ си за всички чундженци.

Другъ манифестъ, национал-приветствие е отправилъ къмъ итайското население, обща-валия му административни, си-дебни и финансови реформи. Обнавятъ се голъби успѣхи-ния въ крайна изтокъ.

сидени, и цѣла нареждане за-родитъ на синдѣлитъ.

— Да, ще слушите нашитъ свидѣтели — новинки и агитъ — проповѣдникъ!

Настоящата нови реплики-Адакота Фурне казва:

— Ето и г. Понваре е до-пълзѣ въ Стразбургъ. Шеотъ-де по всяка вероятностъ въ-Мецъ, за да отприе Молюския съветъ, сигурно съ навър-вѣнето да жаргира гафа, който бвше извършитъ по всички тия събития.

Ставятъ голъби складали, Заседанието се прѣвѣща въ изключеното на адакота Фурне. (Следва).

Д-прс Вилхелмъ

Русия инкисира Франс-Мозевъ

Едно решение на ученитъ

Съобщава се, че рускиятъ професори Саминюковъ, Де-Бригитъ и много други учени, подготвляваха инкисиритъ на една являва безъ върху северната арктическа земя Франс-Мозевъ; тѣ считатъ, тая територия за съветско о-градъ едно изложение на на-владения мѣст, които отъ 15 априлъ 1926 г. по отноше-ние на арктическитъ области, бисмаркитъ на Външнитъ работи съвременно и на-право достояние това изложе-ние на всички правителства, съ които Русия поддържа дипло-матически отношения.

Г. Шаронъ и Г. Сор-фонтъ по обиколка

Землепръ Г. Шаронъ и Ди-ректора на биващитъ г. Са-рефовъ земинка за южна Бъл-гария.

Цѣлата на тѣхното земна-дане е да провърятъ обета на работата отъ изработитъ по-одназначеното земленѣри бри-гади. Следъ това тѣ ще об-иколоватъ и посрѣдватъ отъ землерѣйски области. Обикол-ката нѣше продължилъ минува-ше 10—15 дни, следъ което оз-визмо и да земинатъ за север-на България съ същата цѣль.

За българскитъ работ-ници въ Ромъния

Ромънски разворендвания Българската църква легави въ Букурещъ в-изгителко по-нашето министерство на Вън-шнитъ работи еше нареба на ромънски министерство на труда, въ което нареба се фиксираше всички условия за чундженитъ работници илю-чичелно и българитъ въ Ро-мъния.

По-важнитъ пунктове въ тая нареба за ромъния на чунджен-цѣ се съвѣдѣватъ до следното:

Всѣя година съвѣщания про-вѣрочни комисии презъ я-юний предприятитъ провърна на всички чундженци намиращи се въ Ромъния. Стоеното въ Ромъния до юний 1929 г. може да се разреши на следующитъ:

- 1) на имигранти чундзи по-дадени, които си се явяни на посѣрка презъ предшѣ-стующитъ година и си полу-чили срѣкъ за стоене до 1 сѣний г. г.
- 2) на ония, които удостав-рѣтъ, че нмайтъ билетъ за свободно пребиване до 1.VI. 1928 г. На граденитъ, които комисията на имиграцитъ е-решила да алъзѣтъ въ страна-та да обрѣватъ зеленкува следъ 1 януаритъ 1928 г. се да-ва последнитъ срѣкъ за свобод-но пребиване до 1 декември 1928 г.

На всички останали се два-3 месеци последнитъ срѣкъ за пребиване въ страната навошѣтъ отъ датата на про-вѣрката.

Противъ решението на про-вѣрочнитъ комисии може да се прави апелъ отъ землерѣ-сувацитъ, съ изключение на ония, които си получили по-свѣдени срѣкъ.

Такситъ за година, които се-плащатъ отъ централитъ за-пробиването нѣтъ въ Ромъния си следнитъ 200 лѣв за квали-фициранитъ и некавалифици-ранитъ работници отъ индустри-ята, търговията и земледѣлие-то, 400 лѣв за слушачитъ отъ университетитъ на индустриал-нитъ и земл. проповѣдени и 1000 лѣв за ония, които упряк-нмаватъ канито и да бждъ за-нѣтн за свои събито.

Сръбски сидизъмъ

Скорпна мъртва българини

На 18 м. сръбскитъ ван-дури си зарепитривали едно отъ рѣдитъ сѣнитко денно въ с. Долно Глязино (Басин). Младоститъ Миаълъ Ста-меновъ бвше да в-извършилъ ивѣжко престѣпление бвше подложно на найъ християнско умиротвѣние — кидѣрѣ или осеитване.

Това средство се грантува-ва само при изолититъ. Сръ-бнитъ обаче не са се посели-ли отъ своита паравини да се обмѣстятъ така местно и-културно икъмъ единъ неиз-менъ чокитъ.

За да замаскиратъ въ по-следнитъ времею сѣнитко де-ление и да се овладѣватъ, умъ че М. Стаменовъ искалъ да-принесе гражданата, заважъ го до послѣдната и го прона-вѣтъ съ 3 куршума.

—Бвлятъ и вѣкъ се убихи-бвлятъ спойничитъ отговаръ на бвдѣнитъ.

Случаитъ обаче е съвсемъ другъ: сръбнитъ се изоблѣ-спирно младица, изгителко стремежи прѣднмаватъ да из-дѣва икъво безъ пари — при-тинка на които сръбнитъ бвли прибявали по-рано.

Оценка на имотитъ

по гръцко българската кон-венция за населената

Преди нѣколко дни въ Ми-нистерството на вътрешнитъ работи заседава специална ко-мисия, която разгледѣ съеди-нитъ два въпроса: първо, по-който да се извърши оценката на всички инициа и поимъ-челни сграда, собственостъ на които държавата е добила по силата на конвенцията за-добротворното гръцко-българ-ско изселване и второ, за из-платването имъ.

Най-важнитъ въпросъ за на-чина на изплатването е коя-оценка да се приеме: оценка на гръцко-българскитъ работници, споредъ които цен-итѣ на имотитъ се определятъ отъ пазарната цена преобла-даващ въ момента на прѣ-насяването, или тва на ивѣнитъ околнитъ близокитъ комисии, които определятъ средната па-зарна цена презъ последнитъ 10 годни.

Комисията, въ които съста-вятъ прѣдста в-ителъ на М-нага на вътрешнитъ работи, на фашистич, запечатлѣно на Земледѣлската банка и на-решитѣ на биващитъ, не е-дошла до нинѣни конкретни решения.

Съветитъ, Полки и Антал

Споредъ в. „Messager Polo-naire“ полскитъ мѣр на Вън-ши работи е получилъ прѣписъ отъ нотата на съветскито пра-вительство отправена до Лит-ванския мѣр Воланарскъ и съ-който се явява, че икъво отъ-полскитъ членове на Литва-полската конференция въ Ко-мо в-говорила, че Русия ще-даде съгласието си за присъ-единяването на Литва къмъ Польша, при условие обаче съ-вѣнитъ да получатъ нѣко ком-пенсация прѣсиденцието на Литванския вѣр Русия. Мана-ръ че тия съвѣди да си полу-чатъ по нефоциалната пътя, съветското правителство по-редъ възможността на въпросъ заважъ, какво тия информация-си фѣвѣстически негедоизомни.

Съветското правителство-държи на своита декларация, за прѣвото на националистич-китъ самъ да разполагатъ съ себе си.

Поаснитъ мѣр Валески на-своя рѣдъ отговаръ си съвѣ-стисль. Между тая конфликтъ на Польша—Литва все-мично се разраствѣ

Нѣтъ страници на съветитъ

Системата на терора продъл-жѣва. Убитъ при „Бѣгъ-стао“. Българинъ въ услуга на ромънскитъ Разоравате и похвѣщата

Добруджа, 1919/20 г.

Веригага отъ ибрки и прѣ-сѣплетина за обрѣната на-истиното добруджанско насе-ление босинирно следва и ко-бѣно масово си прѣвѣва въ-тан осезитъ, който не е въ-пооща на ирибарване рекол-тата отъ нивитъ.

На икъвди администраци-та и ириротитъ тероризатъ в-селенитѣ — прѣгитъ съ-вѣнито деление, а агититъ съ-измѣнекъ, на икъвтъ и-пасибгата.

Присителнитъ нови 500 ии-чарки семейство въ Силистра-къ настояватъ въ с. Малко-Кайнардажа, Голъма Кайнардажа-Лядасу, Бичиникъ и др. Са-мий прѣфонтъ Пучево, Гелѣо-Пучери и Уланъ отъ зем-на-мере убрѣжѣватъ контрола надъ населенитѣ.

В. Р. Я. сидистренскитъ го-сти въ Русе на 9. 10 и 11 м. разгледѣ, че тия сидѣри-не шѣди да ги настояватъ-такъ. Така нѣтъ е било вчу-шето да приклатѣ. Нешест и-корѣ.

Въ с. Чанчуря (Добричко) двадесетъ анемичски семей-ства си насѣдани нѣкъ домо-ветъ на истиното население.

Въ с. Свѣно Чанурли (Доб-ричко) на 20 мартъ е извър-шенъ обиръ. Между подож-рѣнитъ е билъ и единъ ромънскъ ра-ботникъ—каменаръ. Прѣстѣ-ляно го на 25 с. м. дава войни-каго карѣтъ за Сукоучискитъ мѣстъ икъв карѣрето и кътъ-мѣстото до с. Сукоучи бвше-да зарѣстлѣл отъ самия шефъ-Лустанъ Бингуелъ, защото се-опитвалъ да бѣга“. Парѣта-прѣвѣ следствено, но на пътя-на всички, шефъ свободно се-двѣжни и свѣрпѣтсугава.

Въ с. Настрадинъ (Добрич-ко) 45 семейства на колонисти-отъ свѣритъ средили на ирѣ-ството си строитъ къщи, и си-въ добри отношения съ мѣ-стното население.

Въ с. Ели Бей (Добричко) единственото пасибѣта (биза-тъ гора) е дадено на гѣрѣго-вѣра Ст. Кочевачъ отъ земл. на-мера, за да го използва, като го-рѣаре срещу незначителенъ-наемъ. Неслешето прѣстѣ-рѣно, но икъво не чува. Тая и-чѣ-сти българинъ съветъ съдру-жѣване и обезправяване на-българитъ.

Сѣмото население се забѣл-ва и въ с. Сукоучи (Добричко). Тая икъв е дадено пасибѣто-не на Ст. Градинарѣ и Ко-нстантинско чинѣвницѣ въ-Трибунала. На 25, 26 и 27 априлъ-тъ разораватъ пасибѣмото и-сѣлото икъво нмае да пасе до-бѣтъв си.

Въ района на сѣщата об-щина е изселено ново есло-отъ колонисти нѣтъ старото-крѣство, 40 семейства. Ивѣ-титъ отношения съ населени-то си томе добри. На свѣнитъ-тъ сѣ въ крайна мѣрира и икъв-да кава да се обезвѣдитъ.

Въ с. Сукоучи сѣ настоя-ни други 25 семейства, истито-сѣ въ сѣщото население.

Когз ни шѣ ги пригитѣ-да вършатъ зомлѣнитъ? То се-ошавя зашѣго други цѣль нѣ-на това колонизиране.

Тая се върши у нѣкъ по-лъ-Божеито небо.

Делюриялист

Полско-Литванския конфликтъ

История и същество на борбата

Един от големите международни въпроси, които се развиха съ голяма сила и разразиха въ ожесточена борба, следъ Версайския договор и въпроса за северноизточните земи на Европа.

Следъ големата руска революция, федеративният народи получиха своята независимост и формираха самостоятелни републики: Литва, Летуния, Естония и Финландия. Велика тя възража въ предвиден на Царска Русия, а съветската Русия има отстали независимостта, за която тя достатъчно много се бориха и даваха жертви въ невадното минало.

Един от тия държави, поради своето непосредствено съседство съ Полша и следователно една участъ под руския господство въ много отношения, особено въ борбата за културни свободи, си създади голява общност между двете нации. Единъ паралел на еднаквостта съществува съ испортата на българските народи по отношение на културни права и които борби първично изплаваха изключително за себе си, като се стремеж да умиришат националното съзнание на българците, и въобще да ги залечат като народности, тъй също и полнително съ литванците койкай борба за речни свободи протече руския режим, полнително съ направил неколко, да започне всякаква исторически традиции и културни предубити на литванците, за да ги отблъватъ дори и правото на цели области.

Въ такава осветление се жава днесъ борбата между полския и литванците, които достигат до землището си войни.

Отъ 700 г. литванците съ изземни на европийските полници като езичници презъ XIII в. тѣ ставатъ обектъ за християнски проповядване, на християнски мисионери. Организираны въ държава, тѣ тръб

вало да се отбранива отъ теокритични и славянитѣ.

Пропаднали подъ руско иго, тѣ запазваха своето индивидуално съществуване за дълго време. Настъпваха обаче трагически моменти, когато полнително започватъ една пропенда на претовпяване литванския народъ. На тая процесъ много е спомогнало обстоятелството, че и двете народа съ имали за обектъ на борбата си руския царизъм и като католически ванитѣ и другитѣ си водили борба и срещу източното православие, което е искало да се наложи съ силата на руската държава. Между това, литванците съ простречие и при върхуна къмъ земята народъ 95% тѣ съ земеделци.

Асимилационния процесъ на полнително нава литванците е достигналъ до тамъ, че и днесъ полнително се гордеатъ съ имената на Косцюско, литванския герой, Ладанъ Мицкевичъ, Радзивилъ, Шимоничъ, Сапугошко, Сапиеха, Суварторскии и др. А това съ всички литванци.

Нѣщо повече, голяма частъ отъ литванците българоизити и тѣхнитѣ наследници предпозити да се наричатъ полци. Тѣ съ робни на некривителнитѣ си интереси.

Селското население, колкото и да е консервативно и свързано за земята, под влиянието на новите идеи, отвлече интелегенция, която се посвети на борбата за създаването на една нова класа, на тая наречатъ селския интелегенция. Тая именно интелегенция се асимилитаваше въ не роднитѣ традиции, съ тѣхното запазване и обособяване на литванската нация. Навъднати съ демократически идеи, тѣ отпочна борба срещу всички ония благородници, които се продадоха на полската агитация. Обласнитѣ Вилна, Вилейка, Дисна, Луда, Соминя, Савичини и Грания съ литвански области и въ тѣхъ, като непосредствено съседни съ Полша, именно на полнително е било най-силно и опасаващо население окупирано отъ полския генералъ Земковски.

Строителствъ материалъ за бѣжниците

Какъ ще получатъ

Миналата година, пѣтъ и трѣтъ първѣтъ месецъ на настоящата се почувствува голѣма нужда отъ дървенъ строителствъ материалъ на пазаря. Литванята достигнамо количество материалъ биде нелепостуваема най-силно съ тѣмъ колкото бѣжничкото население въ страната, голяма частъ отъ което не бѣ снабдено съ скъпи дървенията на бѣжниците отъ дирекцията въпроси всичко въ условително бѣжниците.

Тѣзи необходими бѣ причина да изминатъ въпроса за власенъ изваденъ строителствъ материалъ отъ въз.

Дирекцията помисли отъ него на землището да настигъ пазаря съ дървенъ материалъ чрезъ държавни съвѣсти.

Министерството съ съгласи и първата нава 200 хиляди куб. метра гора за изпитие.

Дирекцията за изоставяването на бѣжниците успѣ да постигне на изиски условия споразумение съ търговцитѣ и започна строежитѣ на бѣжниците жилищъ въ селскитѣ населени пунктове, който строежи продължава и сега съ средствата на бѣжничката земя. Днесъ бѣжниците въ селската махари и бивно се усилително работятъ по тѣзи начинъ, голяма частъ отъ граднитѣ бѣжници отъ дълго време чакатъ една само съ мѣста, безъ да могатъ да ги застроятъ, и други безъ да могатъ да довършатъ започнатитѣ си жилищни згради.

Всичкото това е горди липса на дървенъ материалъ.

Презъ настоящата пролетъ софийската онойския комисия разгледа сама изисчителния частъ дървенъ материалъ. Същата комисия успѣ да извади старе отъ министерството на землището стѣнча нава 9,000 куб. метра. Този суровъ материалъ бѣ отдаленъ на прикритиями стѣнча отгласа 25% за полнително, като останалия материалъ се провобити и се даде готовъ на фигуриранитѣ въ онойския бѣжници.

Подлежително следователно за раздаване на бѣжниците материалъ, следъ като се спадне процентъ за придобиянето ѝ, остава около 6,600 куб. м. Това количество е много незадоволително.

Тѣмъ затова отъ раздаването на материалъ, което презъ мислицици селския започна ще се възползуватъ само бѣжниците до приблизително 41%.

Останалитѣ следъ тѣзи проценти ще получатъ дарвенъ строителствъ материалъ презъ 1930 година понаме министерството на землището не разполага съ нови стѣнчи.

Ще се възражене.

Депутитски митингитѣ въ Франция

Ново предложение

Въ франския парламентъ е депозитирано предложение отъ Громбътъ и Ури за освобождението съгласно конституциите отъ 1875 г. и които съ дѣло арестуванни но и още Капелъ, Дорно, Монтриер и Дюкло, които съжъ бѣвото.

Предъ изходно дѣло министерския съветъ отнѣва да се занеме съ подобно предложение на епископския депутатъ Мишель Валтеръ и поставя въпроса за доверие. Сега новото предложение е митинго поддрешатъ за целия пѣтене.

Хроника

Брокитѣ за доброволното изпращане на първѣтъ дѣцкиа за първата третина е до 25 т. м. Следъ тѣ дата отъ неплетителитѣ ще се събира около 10 и 20%, нава дѣцкиа ще се събира съ 20%, увеличение на полза на пострадалиятъ студентеросенето.

Възстановитѣ на Съвѣдѣта организационна. Министерството на вътрешнитѣ работи е получило съобщение отъ Американското консулство, че ще дава виза по рева на подпитилитѣ заявления.

Определениа брой на лицата, които трѣбва да заематъ е вече попълненъ. Затова за 10 години инава да се даватъ минимални виза на меканитѣ до анимиратъ въ Съединенитѣ Штати.

За Финландия и Руса. Постигнато се е съгласие между епископитъ автономистични и френското правителство, депутатъ Валтеръ да си оттегли предложението за вънесити на въ Рийлики и Руса, защото тѣ щѣ да бждатъ пуснати условно на свобода.

Подпомагане на учителиитѣ. Върховното събитие палата въ заседания си на противъ репарационитѣ 4, т. м. е решила, щѣто таксация 5 на сто за фонда „Социално и културно подпомагане на учителитѣ“ ще се събиратъ само върху стойността на ония материални отъ учителитѣ гори, които се отдаватъ на предприематъ чрезъ нѣматъ шлия бѣжничкото търговъ, чрезъ доброволно съ

гласие или пѣтъ се изискуватъ чрезъ концесии. Тѣзи такси не следва да се взематъ отъ стойността на издаденитѣ материални на рифини ценя, защото въ тѣмъ случаи инава невадателно своа купувачи на материални имущества.

Въ Угарскитѣ университетни се предава, но бѣжничкитѣ щѣре Аския и Лудъ били ромѣнци. Нѣколко професори и исторически писатели да извадятъ въ установен исторически истини? Тѣжките да се наметнатъ, че се турне край на едно нѣмодане.

Общественитѣ съвети завершително си заседание разрешилъ бѣжниците да си даватъ единъ зѣветъ съ нѣколко републикански застройвачи съ сумя 4 1/2 милиона левъ.

Тѣзи зѣветъ ще се употреби за инсталация за отпускане въ кварталъ „Коборитъ“.

Земелитѣтството наместитѣ. Техниитѣ съвети и икономически условия на работитѣ за земелитѣтството и предизвикали прогреси.

Ежедневно на много места въ страната се устрояватъ близки протестни събирания на противъ репарационитѣ 4 жести и противъ тѣжките дѣждри немонасани данѣци. Състояно се отгравитѣ заседания на министеръ-председателския терския съветъ и ар бѣжничкитѣ оискии продуктивитѣ отъ посланици животъ въ нѣматъ чрезъ землището бѣжничкото

Главна Дирекция за настаняване на бѣжниците

Обявление № 7832

На 17 юний 1928 година въ 15 часа (3 часа после обяд) въ обявениянето на Софийското окружно дѣлнично управление ще се произведе търговъ съ тѣмъ конкуренция, за отдалене на предприемачъ възваста на две комплекти отъ съвѣстителни инсталации за станитѣтъ Кинематографъ и Миселъ по желвожителна линия Ремонски—Хасково—Мастанъ. Приблизителната стойност на предпритието е 1,100,000 левъ койкай 5% отъ общата стойност на доставнатъ Разноснитѣ съ вѣщи при търговъ, а останалитѣ 4% въ срѣдъ дѣно отъ съобщението за възлагане доставнатъ Разноснитѣ съ спомогнателно и обгробането на договора и по обгробането на търнитѣтѣ инкиа съ за събитъ на доставнатъ. Освенъ за това конкурентитѣ трѣбва да представятъ на тѣмъ изискуванитѣ документи по чл. чл. 125 и 127 отъ законъ за бѣдѣтата, отчетноститѣ и предпритиетата и по чл. 1 отъ погитѣ условия. Поенитѣ условия и другитѣ тържбни условия да се видятъ всички присъствителни дѣно и часъ въ централното управление на Строителния отдалъ при Главна Дирекция на Желвничитѣ и Пристанитѣта срещу Народни Тѣжуръ, ул. „Преславъ“ и „Иа Вазовъ“.

гр. София, 8 юний 1928 год.

ОТЪ ГЛАВНАТА ДИРЕКЦИЯ

Главна дирекция за настаняване бѣжниците

Обявление № 7835

На 14 юний 1928 год., въ 15 ч. (3 ч. следъ обяд) въ Софийското окружно дѣлнично управление ще се произведе търговъ съ тѣмъ конкуренция, за отдалене на предприемачъ постройката на каменна сводовъ мостъ съ 5 отвори по 15 и 2 по 7 м., мѣдъ гр. Сутолийски, нѣмъ 3004 м. ж. п. линия Ковски—Хасково—Мастанъ. Приблизителната стойност на предпритието е 5,500,000 левъ. За въземане участие въ тѣзи условия конкурентитѣ анва заповѣтъ за разшир. 2% отъ общитѣтелната стойност на предпритието, койкай при подписането на договора се допълва на 5% отъ добитата въ обща цена на предпритието. Разноснитѣ по спомогнателно обгробането на договора и по обгробането на търнитѣтѣ инкиа, съ за събитъ на предпритието. Освенъ за това конкурентитѣ трѣбва да представятъ на тѣмъ изискуванитѣ документи по чл. чл. 125 и 127 отъ законъ за бѣдѣтата, отчетноститѣ и предпритиетата. Поенитѣ условия и другитѣ тържбни условия да се видятъ всички присъствителни дѣно и часъ въ централното управление на Строителния отдалъ при Главна Дирекция на Желвничитѣ и Пристанитѣта срещу Народни Тѣжуръ, ул. „Преславъ“ и „Иа Вазовъ“.

гр. София, 8 юний 1928 год.

ОТЪ ГЛАВНАТА ДИРЕКЦИЯ

София — Печ. „Свободна Дѣлница“ Липня 11

Възъ Газдаски процесъ

Обсѣдени на 26 г. затворъ

Процеситѣ срещу автономиститѣ въ Елвасъ и Потаритичи се минатъ. За два мѣца този е третия по рева.

На 12 г. м. първа следа въ Коментаръ се скача други седемъ души избгнати по-рано. Тѣ съ Лий, Пинъ, Россъ, Зедонъ, Шандилъ, Айрцелъ и Дръ Ернстъ.

Всичкитѣ тѣ се обвиняватъ за свадитѣ престѣпления, за които осѣдка и другитѣ петнадесетъ души по-рано.

Понема тѣзи съ обвинени, дългого се следва въ тѣмъ от съставитѣ се осѣдени така:

Лей на 20 г. затворъ, Пинъ, Ернстъ и Россъ по на 15 г., а Зедонъ, Шандилъ и Айрцелъ по на 10 г. Освенъ това всички се осѣждатъ още по на 20 г. издѣжане вънъ отъ границитѣ на страната.

Следъ тѣ не конституалъ германския адвокатъ Гринъ, който се е представително съ пѣманията да защити ава Пиндана.

Подробнитѣ сведения, които даваме на втора страница по допитването на автономиститѣ въ Елвасъ се отнася и до дѣлнитѣ на тѣзи сега осѣдени сѣга елваски.

Живитѣ на индустриалитѣ

По пенситѣ. Протестнитѣ акция

Висшии съветъ на община съзватъ на инвандитѣ, който бѣ самиятъ на заседание на 11 и 12 г. м. за да разясня въ въпроса за увеличение на пенситѣ и заедо резолюция, въ която, следъ като се прави констатиция за неизпълнително икономически общение на правителството за увеличение на инвандитѣтѣ пенсия, следъ като се изтъква, че въ изискуването по бюджета нѣва възможности въ овесалитѣ, но подкрепенити въ инвандитѣ и добро, съ прави процесъ, противъ голѣтъ обещаня на правителството, когото означа отлага въпроса за материалното подобрене на пострадалиятѣ отъ войнитѣ.

Въ резолюцията се иска отъ българското правителство и българския парламентъ да правителстватъ и гласуватъ въ сегашния парламентаренъ болнитѣ сука за едно чувствително увеличение пенситѣ на пострадалиятѣ отъ войнитѣ.

Нѣмра се отправляватъ всички инвандитѣ въ страната да заематъ най-голямо участие въ общата прѣтсвеня акция на 24 г. м.

Въ инвандитѣтѣ инвандитѣ, който бѣ самиятъ на заседание на 11 и 12 г. м. за да разясня въ въпроса за увеличение на пенситѣ и заедо резолюция, въ която, следъ като се прави констатиция за неизпълнително икономически общение на правителството за увеличение на инвандитѣтѣ пенсия, следъ като се изтъква, че въ изискуването по бюджета нѣва възможности въ овесалитѣ, но подкрепенити въ инвандитѣ и добро, съ прави процесъ, противъ голѣтъ обещаня на правителството, когото означа отлага въпроса за материалното подобрене на пострадалиятѣ отъ войнитѣ.

Година Мисия:
 България 80 л.
 странство 160 л.
 Период 2 дол.
 ОСНОВАНИЕ:
 2 левв. кв. см.
 Брой 1 нощ

ОТДЕЛЪТЪТ СРЕДПРАЗНИЧЕНЪТЪТ ВЪСТНИКЪТЪТ ЗА НАЦИОНАЛНИ ВЪПРОСИ

Застъпник на абона-
ментитъ се придува-
ва съ сумата
 Редакцията комитетъ
 Цити (а Мисия) (а)
 Отговорен редакторъ
 Т. ХРИСТОВЪ

Възградската кооперация

На 20 т. м. във Възградската скупщина се разигра събития, които се явяват като логичен край една политика, която имаше против волята и планетата на народитъ във посланиката държава. Знака убий в засажданата зала предъ очитъ менистритъ и пленуна скупщината овама и око ренени други трима въ първа величина депути отъ групата на Хърватската земеделска партия, които само преди няколко дена, по заповѣд на раселатели на скупщината, най-брутално бѣха извърлени изъ залата отъ ордената полиция при скупщината.

Причинитъ сж много и дълги. Още следъ присъединението на Хърватско Словения, Далмация, Черна Гора и Мекленония къмъ България, пролича една централизация въ управлението съ тенденцията да бъдатъ подчинени всички администратии, макаръ въ ултурно отношение тѣ да бѣха несравнено по-високо отъ сърбитъ. Борбитъ се разпалваха поодъ знака на сръбския шовенизъмъ въ подобор на сръбства. Открито въ скупщината заплахва емоцията въ убийство. За Македонията гонгота не говориме. Но и тѣ е една отъ главнитъ мотиви на она бѣсъ. Ойто плуди сръбскитъ машини.

Най-големата причина биче трѣбава да се търси въ двойната роля, на голѣмата европейска дипломация, въ вмешателството и инспирицията на известни велики сили въ балканскитъ работи.

На 25 юний 1925 год. между Италия и Югославия се подписа Негуноската декларация. Отъ тогава и до сега правителството отъ България отдаваше да я ретифицира. По тоя случай франкската преса не пернаше и вземала страна. Меродавянитъ и близкитъ до франкското Външно министерство в „Le Temps“ въ брой си, два дена само, преди убийството въ скупщината писа:

„Балканската политика на римското правителство открива безпокойство въ

България. Установяването на Италия въ Албания силно развива общественото мнение въ Югославия и вестникарската кампания въ тѣзи две страни, и създаде едно обтягане, което съставляваше въ продължение на дълги месеци едно сериозно заплашване за подържането на мира. Римъ отказа повече да преговара, во като не получи гаранции за своитъ поданици.

„Тозата на опозицията, продължава „Le Temps“, е че неутралитъ съглашения, оличени преди три години, въ едно време когато се шѣлеше установяване на помирне и сѣрдечие между Римъ и България, сега не налага тѣхната ратификация, та Италия да желе да жертва приятелството за казититъ си амбиции на Балканитъ“.

Това колкото е айринокливо е и една инквизиция, отъ най-долна проба, която създайна всичкитъ елементи насочени противъ мира на Балканитъ. Зашто Франция заедно съ Англия, Япония и Италия подписа още на 22 октомврий 1922 г. декларация, съ която се наваманата на Италия да бърка Балканитъ, и въ която декларация по п. 2 се възлагагаше изрично на Италия да pazi границитъ на Албания, а въ п. 4 стимулираха, какво всѣко измѣнение на албанскитъ граници ше представлява опасностъ за стратегическата сигурностъ на Италия.

Нима да влизаме въ голѣми подробности, не тѣ декларация е издадена като компромисна за друга робия, върху други народи отъ подписанитъ декларацията. И Италия безцеремонно склони съ Албания явни и тайни договори на 23. XII. 1927 г. и 3. I. 1928 г. съ точно такива положения какити подписа Франция съ Югославия, Чехославия, Румения и Польша, за да мандалъ, обработа и национализира чужди области съ население мѣкъ 40 милиона живи хора.

Всичко това балканскитъ народи трѣбава вобре да

Германия отовоз

поддрѣпката си на Романия. Между романското правителство и германскитъ дѣлватели Рамксбленъ се водеха преговори за участието на послианитъ въ омиката за стабилизиранието на роман. гари. Рамксбленъ е отказала своето участие, во като романскитъ правителство не удовлетвори германскитъ дѣлватели на романски цени книга.

Романскитъ делегати отказали да дадатъ подобно удовлетворение и си замислили обратно безъ да завършатъ обиса си.

И въ Берлинъ романскитъ удариха на камилъ. Оставе само Банкъ де Франсъ да извърши тѣзи операции по омиката на ангажиментитъ, които Франция е посела съ политиката си къмъ Романия.

Съглашенитъ

заключени въ Америка. Въ програмата на републиканскитъ партии въ Съединитъ Штати въ изборната борба за преследъ телесно място, сръбчане и заключението на междусъюзинскитъ заключени къмъ Америка, за които кандидатъ Ховеръ заявява, че Америка ще върши да си получи сумитъ. Тѣ ноем да правя само улеснения и шило ловец.

Тѣ заключеници излизатъ на сириното число 11 милиарда, 522,354,000 доллери.

По другата политика Ховеръ, републиканския кандидатъ, който има най-големия шансъ да стане избранный диктаторе, не ше следва политиката на Худлидж. Той е за сухия режимъ и противъ всѣко оделчение за еврейтъ земеделскитъ, които правятъ най-големата опозиция на Ховеръ.

Долъ Бонкуръ

вънъ отъ О. Н.

И Палъ Бонкуръ настоянитъ делегатъ въ последнитъ години на франкското правителство въ О. Н. ше напусне последното. Неговата партия заявява, че той няма място въ единъ институтъ който не ше въ състояние нито да намѣла въ въоруженият, нито да прекрати войната. Нѣшо повече. Той няма място въ О. Н. и за тоя ома, че то отказва да се занимава съ ризиците на договоритъ.

развертитъ, за да пресекатъ интригитъ и помагачити на голѣмитъ империалисти, които за своитъ интереси сж готови да ги жертватъ за паниса леща; да се очислугитъ отъ тѣхното влияние, ако искатъ да станатъ пълни господари у себе ги и действително носители на мира и прогреса. Така само ное тѣ ше се самоосвѣнитъ и повече не ше ставатъ маще за да се изтробватъ като добичета на салцана.

Голѣмъ прокъсъ

въ Бесарабия. Въ Кишиневъ се разпалва отъ воененъ скѣдъ голѣмъ процесъ сръбу журналиста Терзинитъ обвиненъ, че е писалъ статия „Ва каело се убилъ хората въ Бесарабия“, „Дѣлопотребенити на Бесарабскитъ власти“, „Престѣпленити на 15 летесени лѣтка“ и пр. Процѣсъта буди голѣмъ интересъ въ чужбина, защото е отражение на романскитъ престѣпления съ национиста.

Романското правителство е рещило да овладѣ всички герон на арена „Мисия Вѣстникъ“ съ по 500 денара само. Рѣдѣбра се, че тѣ ше се вземе пакъ отъ чужбината.

Руски и Англия

„Temps“ пише: „L'Evening Standard“ съобщава че сделатъ на съветско Руски въ доставка на машини въ Англия изданиката 2,200,000 английски фунти. Единъ товаръ съ руско злато е изпосрлено за Англия. Процѣсъта голѣмъ поражитъ за паракоди и материални за другитъ желанието. Съветско руско товаръ съ руско злато. Вѣстникъ прибавя че английскитъ Банкови власти си се противили на так исторъ.

Гладъ и иридандалъ въ Русия. Хубави ноемъ цени мѣкъ съ товари злато се плаща.

Малката Антанта

какъ поетна. Конференцията на малката антанта благополучно прекрочена. Жестоко омика е вържано сприво Умаринъ, а сприво Муслиманъ кристумали Маринковитъ и Бенешъ неако волни отъ ром. улурити си замислили, нато оставили Ти тулесно въ голѣмо недоволство. Спреръ ром. вѣстникъ Титудеско пакъ заявява въ шпалероскоя почивка, случити да не се върне вече.

„Журналъ д'Индия“ пише, че между държавитъ на малката антанта явни съгласие, а „Трибуна“ даме е готова въ разкриве фактитъ на тѣ не съгласие. Д Малъ нѣкъ не върва че малката антанта е фалеритъ. То е вече неграв работа да върва или не.

ПЪСЛАВЕНИТА отъ лѣнитъ, като свършиче за бѣжениски заемъ дѣлнични приходъ отъ авиация на солата и спира и прикодѣ отъ продажба на хибрита до 31 май в. с. сж достигнали сумата 666,348,820 левв.

Какъ готовитъ миръ

Въ Парижъ не сж били изместни българскитъ убийства когато „Temps“ даваше на угодно място следнитъ инструкции за конференцията на малката антанта:

1. Да не се дезинтересира отъ конфликта между Италия и Сърбия.
2. Да рещира гречъ военя лопота на рѣкива на Гречанската е др. дѣлалити и особено да не се доволи съединението на Австрия и Германия.
3. По предложението на Ке лосъ, да издѣлва рефератъ на съдѣлвателскитъ въпроси по дѣлката.

Тѣ не се сѣни, миръ е се поддрѣпватъ револуционни агитове и убийства.

Печалния Финалъ

на франкската концентрация. По предложението на Валтеритъ и Ури да измѣнитъ на дѣлверитъ и въ Англия франкски депутати, както и въ Гибора на Бюрогъ, въ което алката ноемъ отъ тѣхната сж станали трѣбни овладѣти на франкско парламента. Риквалитъ, които върватъ при си се разпалва на трибулитъ. Дѣлалитъ тѣмъ издѣлва „Преселата прѣса“ явнѣва стабилитата на омикателити на Франкскитъ и прѣсманѣ итѣмъ край имѣла като послѣднитъ сами и завѣда, че тѣ дѣрва да прѣсара омика стабилитата на франкскитъ франкскитъ прѣсъ тѣх лѣнитъ.

Германия се въоружава

Франкската прѣса вълѣрше земѣ измѣненето на „Политико Руско“, откритието на др. тайнито въоружение на Германия. Иносѣ се тѣмъ Германия се фабрикуитъ гранитор, които лѣсно се преврочуватъ въ танкѣтъ; фабрикуитъ се прѣдѣлкъ шлобѣръ 17 см. Бѣженичскитъ работни фабрикитъ явнѣ ноем, които правя гранититъ и куршунитъ двадесетъ тѣмъ тѣ синити и т. т.

Всичко това ридѣва отъ тѣхъ лѣнитъ. Германскитъ маршѣ въ миръ, кои не ше върватъ какъ омика сж изтробитъ, а нѣтъ побѣда и на полст. разни фронтъ не сж империалисти организирани.

250,000 въ стачка. Въ Франция стануваха 250,000 работници. Частъ сж моршѣтъ се прикѣлѣли. Иносѣта по увеличението на заплатитъ. По средничеството на правителството не сж лѣни резултатъ.

Д-вото за О. Н. пакъ се събира на 23 т. м. въ Хага. Добруманцишитъ да не прѣсгласаваатъ отъ др. Н. П. Невковъ и Тр. Трифоновъ.

Процесът на Елзаскитъ автономисти

Обвиненията на обвинените. — Кампания на се викава. — Показванията на новите инспектори Бауерц. — Борба за свобода и независимост. — Ревалта на минити. — Пълната програма на автономистити. — Франция — външно ядро.

V

И така представителът премина обвиненията на последните минити и наредва разпита на свидетелити. Наставе една дълга половина между една и за минута. Последната половина да се поставят на останалити подзапитани кои изприсит по обвиняването. После се съобщава.

Пол Шалъ отговори като докърши: Аз съм арестован отъ 4 месеца и не зная да стана въ какво ме обвиняват. Зная че съ другити ни присвещават комплот. Каква е моата роля въ него? Азъ твърдя че съм автономистъ. Ни кога съмнителити пари не са дошли отъ Германия. Д-ръ Ричлинъ ви каза, че тавие пари ще бъдатъ взарпани презъ прозорци.

Цурцъ обвиняватъ ме, че съм минити и вначиса съм разпространявалъ германски идеи. Отговарямъ — азъ съм партизанити на швейцарска немска и френска култура и никога не съм искалъ отбавяне на Елзасъ и Лотарингия отъ Франция.

Художникъ Селзгелъ. Азъ съм художникъ и писателъ. Минити отъ минити картини бяха изложени въ Парижъ. Но сега съм обвиненъ. Въ какво?

Цурцъ Хамал (старъ прогностикъ свещеникъ). Азъ съм свещеникъ на в. „Zukunft“, ще ви дамъна и съ свидетелити, че азъ не съмъ участвувалъ въ „Stuttenberg“. Мога да ме обвиняватъ само въ това, че съмъ подпозвалъ менцесъ.

Аббата Фашауерцъ. Не мога да ви кажа да разбера въ какво ме обвиняватъ. Едва не последниятъ стана ясно, че всички се отнасятъ до прозвоната на минити за образуване на издателство да в „Ерминия“ и за издванетоъ на вестникити. Азъ твърдя, че никаква връзка няма между насъ и „Ерминия“.

Всички останали подзапитани Росъ, Шелзгелъ, Цурцелъ, Швайерцъ, Колиеръ, Рахтеръ и др. казваватъ, че съ изкупуване и не знаятъ за какво точно ги държатъ арестовани толкова дълго време.

Приставатъ се къмъ разпита на свидетелити. Първиятъ е специалниятъ полицейски комисаръ въ Стразбургъ Бауерцъ. Той прави единъ исторически прегледъ на събитията отъ 1918 г. за да дойде до автономиста на 1918 г. и да изтъкне какво Елзаскиса националенъ съветъ не е искалъ присъединение къмъ Франция. По всичко следъ френската окупация автономистити показватъ въпросъ за независимостъ, поздравяватъ на народити инициатива право сами да разполагатъ съ себе си. Показватъ, че съ национално малцинство, ги издаваха влизатъ на единъ

свободенъ Елзасъ.

Между това образува парти на елзаски федерализъмъ, на чело съ Аббата Хенъ и Аббата Фашауерцъ.

Следъ 1920 г. настъпва една провъофренска кампания дикриривана отъ последнитъ двама свещеници и Росе. Тавие двема гветиха се издали въ създаванетоъ на в. „Volksstimme“. Едва на 1922 г. никъде да се явяватъ елзаски автономисти. Единъ отъ членовити на Елзаски Бундъ Аббата Хай-

накъ е устронилъ една конференция въ присъединяване на Вюртембергски провинци. Тезата биха „Германия въ Елзасъ“. По тая случай една седмица се организираше Елзасъ и Лотарингия. Иначе и нощово.

Въ същата конференция свещеникъ Хайнакъ каза:

„Французити всички могатъ да почерватъ поука отъ историкити, даме и когато се по диримъ, че елибидата е направена. Да забравимъ всички поговорени на голфин хоръ въ Елзасъ, които никога не дохождатъ, освенъ че струватъ милиони на Франция. Елзаскити и поренити искатъ да западатъ своити традиции. Езъ не могатъ да западатъ свои езикъ — немски езикъ който искатъ да имъ отнематъ. Тъ съ решени правятъ отбодкото въ нива да се борятъ за своити свобода и

своята независимостъ.

Елзаски искатъ да останатъ господари на своята служба и да разполагатъ сами съ себе си.

— Това е, казва адвокатъ Жалелъ единъ провъофренска позиция съ провъофренска.

Бауерцъ (провъофренска) — Аббата Хенкъвъ продължаваше да бъде единъ отъ основателити на Елзаски бундъ. Той бяха презъ време на войната германски воененъ свещеникъ. Той въстова е минавалъ като извъостенъ германофилъ. Знае се, че той биха въ отношение съ една жена отъ Колмаръ, която минаваше съ субсидии нацистк отъ Германия и която хранише сприво Франция една голфно злюбъ. Тая жена се казваше Коенерцъ, после назначена секретарка — администраторъ на Аббата Хенкъ, която Айншъ. Елементъ който наваше смачката служба при Аббата Фашауерцъ.

Единъ отъ слабостити заведеници възмущенъ протестира: — Вижте това е!

стари истории

Насъ ни интересува събитията следъ войната. Това е важно за процеса.

Единъ извъостенъ инцидентъ става между адвокатъ Бертолтъ и председателъ, Пурна присъда на втория че билъ невиненъ.

Бауерцъ. Презъ септемъ 1922 г. получихе единъ документъ, отъ който научавахъ, че еликъ къмъ индустриалцити отъ Сваръ, Баронъ Емилити, преемъ присъби си елзаски автономисти и дикриривалъ въ Франция и Лотарингия германска пропаганда и че едно ново автономистическо движение трябва да се прави къмъ 1924 г. Биджеште съ ми даде и доказателства. На 1925 г. Емилити биде получихъ пощенъ отъ 20 милиона за тая пропаганда и никъ забелязвахъ, че е олоно него се върти и бива приеманъ въ неговото семейство обвиняемъ, сега въ Агусто. Пинкъ. Свидетити този Пинкъ пишеште статия како тая (театъ):

„Народа отъ Елзасъ и Лотарингия, който безсрамно включилъ въ френската държава. Азъ съмъ убеденъ, че нашата члвиска принадлежностъ и ще се борятъ докато получимъ свободата, която ще ни позволи

да разполагаме сами съ себе си“.

Отъ публицистата на тая статия, започва второто автономистическо движение. Следъ това публицистата „Zukunft“, които съ голфно разположение се посрещаша въ Германия. Въ таякъ направление гветиха Поль Шелъ, Матерцъ и Хаусъ. Матерцъ е подъ влиянието на Берлинъ и единъ отъ събственицити на в. „Zukunft“ заедно съ Пинкъ съ суми изпратени отъ Германия.

Всичко това ни застава да поставимъ Пинкъ подъ наблюдение. Емилъ деля, когато той мина Кириосъ мостенъ започна въ него две писма съ назначение за единствено отбодъ Рейли и азъ бяха съ правителствата за това което е извадено въ Стразбургъ и за едно швейцарско списание, което призоваваше швейцарци на автономистити не само въ Елзасъ,

въ Бретанъ и Корсика

Съобщаваха се още за другити 4500 фр. за в. „Volksstimme“, който трябва да стане събственичъ на два „Ерминия“.

Презъ май 1925 г. в. Zukunft излизе за пръвъ път и изваждаше, че ще билъ автономно сепаратистиченъ езикъ. Следъ няколко дни азъ намерихъ едно съ създаванетоъ на Хайнцъ Бундъ той писма, че ако е възможно да се позоватъ, че елзаски аорци съ добри чувства, добре в да се помирятъ, че ть няма да се усложнятъ, освенъ следъ като обмянатъ

пълната автономия

на своето отечество. Презъ 1927 г. се основа една друга партия, чиято програма Поль Шалъ изложи на в. Zukunft, която следва:

„Целта е да се постигне обединение на цялото население въ името на общи интереси и въ името на правото на националитити малцинства да разполагатъ сами съ себе си. Прелазяйки тая целъ, суми се на европейски миръ. Въ името на народното представителство партията мисе да изтъкне целите въ а съ единъ бодикъ. Ако навета на сепаратизмъ е изоставена, това е мисото въ Франция както е възможно, но все пакъ автономията е едно основно искане. Крайната целъ е единъ Елзасъ и Лотарингия свободни които да правятъ частъ отъ

събдниненатъ щати

въ Европа. Германскити езикъ който е нашити естествено, трябва да ни биле гарантиранъ навсякъде — въ училищата, въ църквата и въ административната. Френскити езикъ трябва да се предава, но като чуджъ езикъ нивамото е за насъ. Административна трябва да се устрон споредъ нашити нужди и да проваждаме, както и събднина въстъ отъ местното население. Всички събдени автокемъ извъостенъ подъ френско влияние да се реанирватъ. Всички изпадени или интересни въ Франция или интересни на извага гетелни комисии трябва да получатъ удовлетворение по право. Независителнити служби ще се изважатъ. Запорнитъ трябва да служатъ за възпитание.

Сърцетното наказание

да се пренакъ. Въ военно отношение автономистити гветиха да армията, като институция, която последователно ще се наваява до тия, што въ биджаше тая за служи само като полицейска сила. Елзаски и първотъ ще спунатъ на своити отечество и ще биджатъ командванити отъ немциити, но като говорятъ немски. Социалната осигуровка които не съществуваша въ Франция ще се построятъ и разликъ въ Елзасъ и нашити поклони административни законни които се полиберали отношито въ Франция ще биджатъ възстановени. Ще се създаватъ отъ близо работническити жилища и презъ специални комисии ще се дохожда до голфно обединение между господари и работничи. Индустриити, търговията и стопанството ще се протежиратъ, а лозарството ще се пазит отъ френската конкуренция.

Женити

Трябва да получатъ избираелно право. Поддръжето на денешнитъ жени се издава до окончателната провадания на автономията. Нашити съгласителни изречения отъ войната или отъ обединяването на парити, криво и нашити реченици ще трябва да получатъ обществено.

Ето прочее програмата на новата елзаска партия, която Шалъ е публикувалъ, провъофренска инспекторъ Бауерцъ. Следъ това всички автономистически сили се групиратъ междо, въ единъ поклони партия съ шестъ председатели избрани отъ народа. Това съставе за въ биджаше прегледъ между Елзасъ и Франция и се правити съгласити на биджашити законодателни избори.

Тая политика се поддръжате отъ всички местни на съединити Хети.

Пинкъ биха въ връзка съ Фашауерцъ, Росе, Шалъ и Ричлинъ и се срещаша тайно въ Стразбургъ и Колмаръ. Той поддръжате идеята за ставане отъ чиновнити и ако станаха не стана, дали се, че желаничарити не се съгласяватъ. Осуети се по тая начинъ

еднина фронтъ

между работничи и чиновничити. Целта биха да се прокламира на националитити автономиста.

Бауерцъ разправя за другъ подобенъ случай презъ 1920 г. когато е гребвалъ съ армия да се възстановява редъ. Всича се тежи свещеници, провъофренска Бауерцъ, за да не бидже изправенъ предъ подобни събития. И тия свещеници бива само сприво шфротъ.

Дваго „Ерминия“ е издателска фирма. Основана отъ Д-ръ Ричлинъ, свецъ Фашауерцъ и Росе. Всички отъ таятъ внеси по 100,000 фр. Фашауерцъ земна пари отъ Емилъ си Вилди. Кулува се мисото, материалити, правятъ се построятъ, инсталациити, за които е потребно 1,887,000 фр. Отъ имале ще изважаване на провъофренска, която колеше често въ Швайцъ боната, разбраше че тая имала въ боната на Жирардо и Пинкъ въ Стразбургъ сама тая нуша събита отъ 240,000 фр.

и друга една ситина въ нива да бива. Отъ таята презъ Фашауерцъ не изприситъ Елзаски елзаскити въ Швайцъ действуваша отъ имале и колмо индустриалцити и колмо въ Ерминия 800,000 фр.

По всичко никъ може разбратъ, че тия суми мисото съ единъ германофилъ.

Който е въ търговски отношения съ Германия. Установи се, че всички материалити пълнителити на два „Ерминия“ наватъ отъ странство.

В. „Volksstimme“ е издателска, галфобилъ и провъофренска директоръ биде единъ отъ обвиняемити, които въ тая отбодъ, който биде събднина. Тъ годъ за комплотъ мисото минаватъ и сега въ извъостенъ германски швейцарски и Лей и крави Франция.

В. „Walther“ обвиняемити Баронъ Цурцъ да тая презъ 1926 годъ, провъофренска събднина програмъ.

Той пишеште „Самостоятелна“ че въ извадити избори колмо души отъ нашата партия трябва да биде отбодъ навета.

После той пишеште „Ние имаме въ извадити отбодъ доказани бодикъ. Въ тия мисото реченици трябва да изважатъ. Вие тая отбодъ за да не можете повече изгнати тая френска партия“.

На 10. IX 1927 годъ Бонкити имали въ извадити отбодъ.

„Извъостеното на страната на народити отъ Бонкити е мисото въ срешнити отбодъ изважени отъ провъофренска и арминистративната третъ френска република“.

Всичко тая въ тая провъофренска Франция мисото

външно ядро

Споредъ мене казва Бонкити швейцарски и сепаратиста въ швейцария.

Тия два предизвикателства биде скандалъ. Адвокатъ Витонъ извади обвинения, че тия документи скрити за да не бидатъ и подзапитанити.

Въ следующото заседание подзапитанити правятъ изваженъ на изваженото отъ директоръ Бауерцъ.

Обвиненията на г. Бауерцъ казва Д-ръ Ричлинъ, смъ тая денситити. Той никога не казва за нашити минити борбата въ германско време. Осие отъ войни никъ съ борбата повица Елзасъ въ Елзасъ и нашити права и свободи. На 1918 г. никъ се бориха за автономията, която Франция биде въ Елзасъ. Но г. Бауерцъ казва, даме държи отбодъ за да не даме хора които съ Германия. Че защо? Отъ казва да носъ отговорно съ суми делити! Получаваха съ суми отъ странство. И тая

една лъжа.

Азъ съмъ внасятъ въ тая Ерминия 150,000 фр. Тая материалити годишнитъ дикририва, можешъ ли да имале тия материалити се оставатъ на капитална потребителъ за нулата ть на който съ взети отъ лъжето, който свещеници Фашауерцъ ни гарантира.

Подзапитанити Фашауерцъ обвинява: Мене ме обвиняватъ въ комплотъ! Да сега обаче не чуятъ и не внасятъ нито едно доказателство.

Сърбият против Румелия

Съветът на американците през 1918 г. румелията се обявява в голяма част за българска, организирайки много румелийци от Бесарибия, Тракия и част от Балканите. Съветът е и чрез големия суми от обещанията застанали в защита на Бесарибия и Тракия. Председател на „Съветът“ беше Панъ Харисъ. Днес съветът се явява от своите дъла тогава със против Румелия.

„Дулата“ той настоява, че на армените те са изгонили и поведени в Бесарибия и Тракия нито вода на изпитания нито на армените, нито на българите, нито на турците, че те не могат повече да полагат.

Национален Парламентът пръв същата констатация за румелията и характеризира това в „Дулата“ и в „Съветът“, като мислят в „Съветът“, за ония които не са в състояние да избягат да дават обрания и изгонени които не са заровени в нивата.

Като пасажите и другите етнически делата правят нека извън същият област, се издвигат съ своите книги отговорност румелийския престолоу, като най-варварски и чрез терористичните действия използват българите и мислят, което явно е против румелийския престолоу сериозно изгражда в Европа.

Не се преводене някои конституционни фактори в нивата.

Очаква се въртеше около на „България“. Отъ днес се казва сунитът? Върху кой дъла отъ закона се базира да не поставите подобен въпрос?

— Искате ли аз да заемете това място? — пита преседателя.

— Но вие не искате ли пак да заемете не-о-во-то? — отговори Бертоун.

На въпроса от къде съм аз парит няма да ви отговоря докато вие не ми казвате фактите, които съставляват комплата за който не бива да се казва.

— Обори се само, че сие политички суми отъ странство, да не е вярно. Ние сме съгласни сумити отъ власниетъ румелия.

— Имате ли списък?

— Да имаме, но няма да ви давам, защото аз него има много иновации, които се си отпращат, както пострадаха ния, които подписана миналата и още защото ние им дадем под единъ

режимът на терорът.

После независимо отъ това аз говоря на борбата и спешността. Сидоние и единъ дъла отъ 800,000 fr. с 70 милиона отъ Велди и Шабария. Сунитът казва да не се явяват из част, обаче си издава неговото на Панама на власт. Румелия се подобряват и за да не загубиме отъ курса, аз казвам да не се внасят сумити извън дъла.

— Но и материалитъ за „Ерменитъ“ не ги доставяте отъ странство.

— Да, но това комплата ли е? При това, ние загубиме много отъ поредни причини които отъ румелията и франкити, които искаме да унищожим пазо „България“.

(Сказва)

Д-ръ П. Велко

Няма място за българците

Единсано в София:мате околийския комисии докладват да се оплавяат българците, които смятат за свои откъдени и мислят за подложка за приемане, а мислят за разни вагонни и сандаци.

На въпроса ни дали вобщие има надежда на тия българци да се дадат място и материално да си съхранят по една издурка, тъй председатели на окол, комисии дълга решение не и взе, че за сега особено това е абсолютно невъзможно. По нагаватъ той казва, че няма място, няма кредит, няма пари. При това положение какво може да се направи. И стиделичати пом. миеят г. Константинъ заявява също, че няма вече място, и едвали би се открили никаква възможност за въ бъдеще да се снабдят съ място поне някои отъ ония българци, които отъ 3 години смя подали документи, а и до днес не са удовлетворени.

Водоснабдяването въ Общинския квартал

Въ една обинка изъ Общинския квартал предприета отъ поименни смето и заварява у ошъ благоустройването работи при столетията община г. Константинъ в констатирал недостига на вода въ тия кварталъ. Въ общината съ поставили много оплавяния отъ българци въ смисъл, че нещитъ въ Общинския квартал съг тазрже недостигатъ. Г. Константинъ, за въ против ижидитъ на кварталъ, заечера е направил единъ пригледъ на последни.

Въз основа на неговитъ заключения общината е направил вече поставки за набавяне чешми и трийи.

Въ едно отъ бизнитъ заседания на Общинския съветъ ще се докладва това решение и се различа споредъ г. Константинъ, че въ близка бъдеще работитъ по водоснабдяването ще започне.

Българското население е въ очакване.

Ликантъ за градскитъ Общини

Българци, които са получили кредитъ за постройка на жилища се освобождават отъ данъ до 1910 година.

Следъ тая дата всички българци е длъженъ да платятъ 6% лихва.

На това законоположение Дирекцията на държавнитъ дълагов е дала тълкувание споредъ което всички българци, които са изплатили вече лихвитъ си, последнитъ не се причисляват отъ капиталъ.

Зачупването въ Общинския квартал

Комисията не отбавя при стиганата община предъ няколко дена се е занимава съ отпускането на място за обществено учреждение.

Между многого отпуснати за подобни цели място е отредено едно място отъ 500 кв. метр въ Общинския кварталъ, надето ще бъде изстроено нов квартален чинашево.

Комисията не е удовлетворила искумето на кварталитъ да ни се отпусне място 2,000 метр за тая целъ, а е отпуснала само 500 л.

Това решение на комисията ще бъде докладвано тия дни въ Столичния общински съветъ.

Френскитъ парламентъ за осъденитъ и затворени депутати

Френската камера следъ дълго разсъждение въ минувния четвъртъкъ предложението на депутата Ури по особено джелево на затворенитъ депутати и тая, които са въ затворъ, го е отхвърляла съ 342 гласа противъ 167.

Парламентото беше поставено въ въпросъ на доктрине.

Депутатътъ отъ Еласъ, Валтеръ по споразумение отдели своето предложение за освобождаването на Дуръ Рилкинъ и Росс, али при условие, че ако скажатъ не ти особено, то той инако ще остави своето предложение въ хазаръ.

Споредъ Ле Тетри скажатъ е отхвърлил молбата на даната осудити. По тая случай сж станали големии манифестации въ Еласъ. Събрали сж големии суми за помоща азия.

Какъ френската преса

скава въпроса за мира

Le „Matin“ прави печални констатации за положението на словенцитъ въ италианскитъ територия, калето поименно били най-малко третици. И вестникитъ отбелязва справедливостта на словенскитъ оплаквания. Таява сжко оплакванията и въ Далмация срещу нападението на фашистката преса.

Отъ друга страна сърбитъ сж оплаквали, че Италия е направила отъ Лабия своа военна база, а също между Италия и Угария алариратъ населението въ двете области на Югославия.

Всичко това силно възбудило населението на Югославия и създава причини за обтегнатитъ отношения съ Италия и нийно въ Европа не бивало да се демитирисира, ако илже за мира.

Като че въобщие френската преса човитъ нава до убедението, че само покровителстванитъ отъ Франция на румелията правна място и не овлази тая, други наши опониститъ сж сжщитъ правна няма по акта.

Данциът на Общинитъ

Селски и градски българци

Министерството на финанситъ още минувата година презъ месецъ априлъ е изпратило въ тия странства едно окръжие, чрезъ което се поясняватъ постановленията на закона за настаняването на българцитъ въ специално за дъния върху даденитъ ний земи и гради.

Въ това окръжие се прави поименно тълкувание на някои членове отъ закона.

Ето някои отъ по-важнитъ пояснения:

Всички българцитъ споредъ чл. 36 отъ закона за селско-стопанското получаватъ най-много отпуснати, които се ползватъ отъ закона за настаняването ний, се освобождаватъ отъ даннитъ за дължитъ ний земи и жилища въ дълата на селостроителни договори между тия и дирекцията, по който получаватъ земятъ и жилищата.

По чл. 65 отъ закона чуждитъ земи, въ които временно или постоянно сж настанени българцитъ, ставатъ държавни и

Румелията противъ Сърбият

Цариниятъ Н. Башири плаче въ колонитъ на „Димитиев“, че сърбитъ затворили всички румелийски училища и черкви въ Банатъ, които учарцитъ на армените сж угарци, а също и въ Македония Башири подиратъ, че въ сръбскитъ Банатъ инако е имало 126 училища, а сега инако повече отъ 16.

Въ турско и сие въ Македония е имало 30 арифондани ний училища, две арифондани и една нийно лицей въ Сиртоля. Съ възмущението на българцитъ въ Македония затворили асичкитъ тия училища.

Презъ годината между румелийското и сръбско правителство се силно една специална училищна комисия, която въ България отказва да ратифициратъ.

Башири плаше, че необходимостъ добрите отношения между народитъ на Малката антията ще се запазятъ, когато се респектиратъ елементарнитъ права на румелийскитъ мюслиманци.

Очевидно е, че отношенията между Румелия и Сърбият не сж сръбскими и че Малката антията е изкуствено скръпяно, защото не почива на взаимно доверие. И ако румелийцитъ се оплакватъ прогитъ свои сръбскитъ съединити, за да пазитъ мирнитъ договори, защото елементарнитъ права на румелийцитъ въ Банатъ и Македония се тичатъ, какво трябва да кажеме ние противъ които именно се пазитъ българцитъ договори?

Защо г. Башири не постави въпроса презъ своето правителство за затворенитъ български училища и черкви? Следъ ли да се знае, че освенъ румелийски има други националниности по дъното кълбо? Много е нечестно научитъ на г. Башири.

Германцитъ и Версалитъ

На 1871 год. Ваварския креп, който до тогава правеше опозиция за империето на Башири въ германската конференция, поименно въ Версалитъ императорската корона на Вилхелма.

На 1919 г. въ сжщия Версалитъ германскитъ делегати, както заявиха тй, изприче единъ ултразвукъ за Германия миръ.

На 1928 г. френското правителство сивка международна конференция конференция пакъ въ Версалитъ. Следъ една кристосанни спомени, председателъ на Райхстага Либке е отговорил, че нито единъ германски депутатъ няма да се яви въ Версалитъ.

се включватъ въ таява земни, които се освобождаватъ отъ плащане даннитъ за сжщитъ земи за минималъ 2 години.

Платения за тия години дънитъ обаче не се връща.

Споредъ разрезението на дитрионето окръжно всички българци, на които настаняването е станало по закона за заселването на българцитъ и обезпечаване поминка ний, по други кредити, а не чрезъ средствата на българския заемъ, заплащатъ правото си за 10-годишно особено джелево отъ дънитъ върху земитъ и жилищата ний.

Съ други думи: селскитъ българцитъ се освобождаватъ отъ дънитъ за 2 години, а градскитъ българцитъ се освобождаватъ отъ дънитъ за 10 години, считано отъ първия договоръ съ респективното учреждение.

Въ странитъ на сълнитъ

Добруджанци въ Русе, Варбана ирватъ българскитъ общество. Нови плащени кабултурити.

(Специално кореспондентъ)

Добруджа 17 VI, 1918

Трънския миситъ и откожа въ Русе. Бошеме ний известията Ташко Пучери и Т-Жа Пучери. Трънската сж салтанитъ. По пята дингарина се повишаватъ кой зиятъ замс и остава въ Туркватинъ. Жена му останала да води гоститъ. Стигатъ въ Русе, Музика, етнически манифестации, а румелийскитъ биватъ, музика и пакъ румелийскитъ.

Големия румелийски политички останали да изража г. Пучери. И многого жана, тълкуване и излага:

— Ние сме една малка частъ отъ сръбския народъ и додъние да протегнемъ ржштъ за приютително и разбирателство. Дано успеемъ да ги заговоримъ то да се пригаватъ българцитъ и мюслиманскитъ граници и т. н.

Между това тая малка частъ отъ сръбския народъ? Близъ всички българци.

Защо не повдигнатъ жарабитъ на хората Тиймъ за приютително и нежания какво още говоратъ в туркитъ Пучеритъ, отработитъ биятъ и убиватъ тая сжко население.

Нашето общество въ Силестрия иска да се ратифицира. Мюслиманството и тая които не желаватъ да се оиратъ на на родното доверие, на ошкити отъ народа джелево да вършатъ бесчестително, сж абсурдни, че само ний е изказано недовърение. Тй пригаватъ да сръбскитъ на сируванитъ. Хубави българци!

Учителитъ тй го ударили на търговитъ тй го пригаватъ. Искате и трънско, кой какъ може да бъде полезенъ на „милитъ“ народъ и да си струпу по 2—3 ажиж, по няколко дена работи и непременно сж по единъ мюслиман, а сикометъ си да ги обезпечатъ, после сж по едно степенитъ за сжщия на българското общество.

В румелията продължаватъ да работятъ и избиратъ реколтата дори и сж съдействатъ на сжщията власт. Не сме толкостояни. Ето сж писмо № 8153 отъ 1917 г. т. н. Пира арифондитъ Земледелиятъка камера Улани, констатира, че решението на околийската комисия по отнашането на земинитъ сж отменити. Тия земно обаче били обински вече за държавни и раздадени на иноваритъ. Вътрини установителитъ права на собственитъ земятъ не се връщатъ. Населението не знае какво да прави. Отправилъ молби до сжко. Председатели на сжко обаче иска джелево отъ собственитъ земятъ да претендира за реколтата си, и само тогава ще раздѣла таяжбитъ ний.

Отъ друга страна маваритъ се отнеха тй отъ земитъ презъ септемврий и октомврий 1927 г. Бюроинитъ събиратъ наметъ на тия предадени вече земи и за 1928 г. Никакви оплавяния. Биринитъ заплащатъ сж сжестрости. Само с 600 бумъ трябва да плати 400—450,000 левъ.

Туй се казва румелийски мандатитъ и плащанитъ кабултуритъ.

Въпроситъ съ Силестриенскитъ дозъ сток отрити. Стопанитъ искатъ да си ги откупятъ отъ арифондита. Тая ипачи Очаква се да бъдатъ извети и тй сж новата реколта.

Д-ръ Мария Велко

Литванско-Латвийският съюз

Историята на властта на борбата. Речта на българо-латвийците.

II

Царската политика на Литва е била несочена към униожаване на цялата национална култура на литванците, като се пренебрегвали техните и бидя заминава с мирни пътища и като се унищожават цялата нитя на уния, социална и религиозна литература. Във последните 40 г. терорът е бил насочен до толкова степен, че три милиона народа не е могла поеме да се проваля национална. Последва се в не прелата, умилително, дори се забравяше да се пометат въ църквите на литвански език.

Всичко това предизвика реакция от литванската интелигенция, която под въздействието на новите демократични идеи и социално-революционните борби във Русия направи давка за създаването на самостоятелна и независима литванска държава. Революционната аълва следващо ратеше, а негледната литература се започна по всеобщо желание конфронтацията литван и пренебрежаване на литванският народен език. Кници и книги започнаха да се издават на литвански език. В Сибирият мина, защото разпространяване бршурите и черковни книги внесени от императорна Прусия. Католически сгради напредва литвански черкви и музикална богородица, а черковните книги извади и горва Руският автор блат милиони се литвански претинки, защото се осмислява, въпреки черквният разпоредител да се пометат на Бога на литвански си език.

Тан литванскиа голгота не смути европеиската съвест. Полският успех да ангажира европеиското внимание върху себе си. Тя се ползваха сравнително се известни свободи. Тя можеше свободно да говори на свои език. Българовете на това обстоятелство и на факта, че полският съ също тъй католически, като литвански, и сравнително мекана речник спрямо полския език и Литургията, можеше сто поскон книги и вгитатори проникваха върху литванците

и ги полонизираха. Литванската интелигенция, за да излезе русифицираното и преследваната на властията предпочиташе поската литература и език.

След известни години, обаче и особено след революцията на 1905 г., литванската интелигенция се намери изправена да води борба и сръбу системата на полонизирването на Литва. Така изречениет „българо-латвийски“ имаше всъщност мисъл, като известниг у нас чербадини под турското нго, и въ Литва ги има.

Полският митинг под вданието на полонизацията, тъй се обмаша против борбата на младата интелигентна генерация, която нито казваше издига знамето за независима Литва. Благогодишният мъртвуваша дори материя си език и смятаха за оскорбление да говорят индо-европейския „протия“ и „варварски“ литвански език, тъй както нашите чербадини до Отец Пансий се сравняваха от българските си и от „груби“ български език.

Важното за отбелязване е, че тиа благородният приеха борбата на младите литванци не като насочена сръбу полската система на колонизация, а като такава насочена сръбу тях. Така тя отиваша дотам, че се съюзна с руската бюрокрация за да сиешат национално-осободителното движение на литванската демократична младеж. И когато черквото правителство диния въ Вилене — столицата на Литва, паметник на Екатерина Велика, амоничната за униожението свободия на Литва, литванските благородници взеха най-ново участие въ това изграждане и откри еване на паметника

По то начин литванците блат заставени да водят борба на военен фронт — от една страна сръбу черквни насилнически режими, а от друга сръбу литванските благородници.

Полският използване так шомна борба, насърчаваша и подпомагаша благородниците срещу народното осободително движение на литванската демократична младеж.

Дървените строителни материали на бълганиците въ София

Раздаването на дървените строителни материали на бълганиците въ София трябва да се започне през миналите седмици.

Пореди това, че материалите е още готови, раздаването ще започне през идущата седмица.

Софийската околийска комисия по поставяне на бълганиците и обезпичаване на жилищата нитя е изредила до всички бългавански организации въ столицата да определят по 2 души, които да направят оглед за постройките въ свои райони на ония бългаванци, на които се полага материалът от комисията.

Раздаването на материалите ще стане след като се констатира, че има започнати строежи и то по следния начин: най-напред ще получат дървени строителни материали ония бългаванци, които остават да довършват само дървените части на постройките си — докове, врати, прозори и покриви. След това ще бъде раздаван материалът на бългаванци, които остават да направят врати и прозори и най-после на онези, които ще строят огради, берани и други поминични сгради. Въ зависимост от нуждата ще се раздава от 10—15 куб. метра материал на бългаванци.

На ония бългаванци които не са започнали строежи, има да получат строежи стрителни материали. На бългаванците, които има да строят огради и берани ще се отпусне по 5 куб. м материал.

Всички, които не застроят отпуснатото им място до 1 август г. г., последното ще му се отнеме.

Главна дирекция за поставяне на бългаванци

Обявление

№ 12

Главната дирекция за поставяне на бългаванци обявява, че въ Държавен вестник, бр. 63 от 20 юни т. г. е публикувано обявление № 12 от 14 юни т. г., съ което е обявен търга на с т. г. до 10 ч. пр. об. въ Софийското, Бургаското, Видинско, Врачанското, Варненското, Плевенското, Търновското, Кюстенюкското и Шуменското околийски дадени управленчески и недоводиме за оглашаване на предпринимателствата на бългавански класи по села и по мухуриче (форте) цена за една квадратна метр.

Всички обявени за строежи жилища въ едно село съставляват едно предпринятие.

Конкурентите попълват и подават за всяко село списание образци предложения, които получават от Главна дирекция или от някое окръжно управление.

Във всяко село колко и какви жилища ще се строят, мухуриче сведения по търга може да се види от горепозначените обявления.

Отъ Главната дирекция

Война въ Китай Телефонен разговор

Войските се бият помежду си. Чанг Кай Шенг предсказва. Нова атака!

Чанг Кай Шенг тайно е заминал от Шанхай за Пекин. Дал е нареждане главната квартира да се пренесе въ последния град.

Допълнително се узнава, че нередовни войски са нападнали и стрелили въ село на главната квартира. Магацините са изгорени въ кварталите на чужденците. Створени са чужди войски за всяка етнически.

Между националните войски борбата се завила.

Завързало се е сражението около Тиев Чинг. Въ тиа борби участвуват и войски на Чанг Кай Шенг. Арсеналът е изгорен въ въздуха. Мертвото не са заложени. 20,000 войски от Пекин са пристигнали за да си засили гарнизона.

Японските войски напредват се въ Шанхай Куанг на границата на Пи Чинг и въ Манчурия са съброяли на северните войски, които са пазували за Манчурия. Служа така японците строят верооятно на запад Чинг Уанг. Тао свърши от Шанхай Куанг.

Чанг Кай Шенг поел пак главно командване, както и председателството

на националната съвет. Свикана се голява военна конференция въ Пекин за изгладняването на взаимните военни борби. Ще се направят голяви конкети на християнския генерал Фанг Ю Синг, който е възмущавал да нападне генерал Нанг Си Шанг.

Установени са разни комисии, които да контролират развити министерства. Местно всички китайски дипломати ще бъдат сменени.

Ген Су Ме Шенг, който е въ Париж

ще бъде акредитиран пред франкското правителство.

Чундунг лежи въ Пекин и се промива на местеността отъ тоя град. Съ бългаванци трети пристигнали много руси.

Унищожителна стихия въ Добруджа

Опуснатими цели села Убати и ривани

На 16 и 17 т. м. въ цява почти южна Добруджа до Кюстенюка е подала опустошава земна грутешка приружана съ силен буря. Вавляк е град голямо колото оръж. е изгледан съ сгради едно порце от 300—500 пр. Има повредени жили, издани дъщи, тежко са ранени явни и мени. Има избити и удавени много дребни и саръ добитък.

Въ Кюстенюжкия сирекъ е унищожена реновата на около 1,500 хектара зем. Изчезнали са с. Кароверъ съ сиреките. Въ с. Армакъ, Симеоново, Дургановъ, Шабла, Кеверна и др. изчезнали са лярваниците.

Въ Силвистранско градущата е била пригладнявана отъ ураган. Градущата в тук е била като явля. Реновата на с. с. Островъ Ковуляда, Лопица и др. е унищожена. Има доста ранени.

Засегнати са от бурята и градущата откъд Дунавско околийско Дювиза, Прихова и Каленица. Особено много на Караваша и Павловъ най-много са пострадали.

Религиозната борба въ Америка

Споредъ едно съобщение отъ 19 г. т. м. отъ Ню-Йоркъ Свайсторъ Томас Гелфийг устроилъ антикатолически митинг.

Губернаторът на Ню-Йоркъ Синтъ билъ предупреден, за възможности безредия и инциденти, порази което се извършало на място, където е търбовало да стане митинг.

Съобщението, на което пристигнало имало 30,000 души завършило съ голямо скандал. Като сговорътъ за починил да върлят местни каплади и вярду католическата черква, явля зъла се отрунала като гърба трибунала и започнала да линува оръжата.

Между пририванците и противниците на Гелфинга се извършвал формален побой, въ който били ранени около 50 човека

Министерството на вътрешните работи е наредило до общинските комитети, въ ония области, където се настаняват бългаванци, да взават всички си съществени на конкети, които се занимават съ настаняването.

Предъ гражданска война въ Югославия

Завчера на 20 т. м. въ резултат на непресъснатите спорове за скупщината изобластуващи съ редни чинници, чернигерачи — депутати Пуниша Рачичъ веднъ революер система Шаеръ и убива Павел Рачичъ и Джури Басаричекъ, а тежко ранява войската на селските партизан Степан Рачичъ, Пернаръ и Гриважа

По всички сведения убийството е било предизвикано отъ Рачичъ или Тома Половичъ главно на консервативната организация „Балата ржа“.

Възбуненото въ Хърватско и Словенско е голямо. Селските маси са силно възбундени. Не галти съ се стравява княз Зарекъ Нови Садь, Винковски и др. Хърватско е въ особено положение. Войски патрулиратъ и забраняват събирания на групи и всякакви манифестации. Има чести стрелкования. Има убити и ранени отъ селски и полиция.

Положението е много нетвердо и застрашава съ гражданска война. Очаква се ладното на правителството. Ковличката на Рачичъ и Прибичевичъ е отказала всякаво съблюдяване отъ правителството, както и пакето и да е помоща отъ сръбуто. Тя откъзва да участва повече въ тиа окръжавана ситуация. Искаха ному и свободни избори.

Погрбенито се извърши при голямо стечение на селски маси. Дръвта се много рещи насочени изключително против правителството. Убита е арестуванъ. Следването е започнато

Ало! Ало! Женева?

— Да, на среща с селските на О. Н.
— Говори се, че О. Н. и желе да разреши Пеловския военска въпроси. Говорят че Съвета на О. Н. желе да отложи веднъж за време въпроса за Виена.

— Ало, ало...
— Да, Женева.
— Какво стана съ военското предложение да се образува бюро за малцинствата? Съвета за О. Н. изключително отъ представителите на селските малцинства?

— Безпредметно се извършаваше въпрос за малцинствата е ликвидиран въ дотържата на Мало Франко разликата отъ Политикъ, Малцинствата се въобще не съществуват.

— Говори се, че пратителите си е т о с на Брюксел, Брианъ, ако това не сторит Чамберленъ, опитане за връзка въ Трансилвания и в друга повече бълва събития.

— Разбира се, че няма да сто ше нарече Мадридъ. Въпросно да плаче?

— Но какво нима стои? — Нищо няма. Да, пак стои да се изтиски големият скандал, въ бившети, за итиски попове.

— Но ние питане въ какво се обединява е заминавал О. Н. — Е, ние много искаме да знаем.

По Le Figaro

Развод на Корола

Както съобщихме по-рано, престолонаследничъ Каролъ принца Елена е подала въ апелативна съдъ въ Буваръ молба за развод. Споредъ „Le Temps“ Каролъ е опълчилшия браисекъ е виноватъ и депуати и бивши министър Альберт Денотъ и Ванъ Ленонъ бивши секретар на М-вото на явни работи въ Брюкселъ. Последниятъ билъ въ Буваръ не го допуснаха въ съставна Розенвалъ адвокатъ на бременния въпрос, че мащеха притеснява. Дълго се тържело 21 т. м. и постанови съ триглатото на брака развода некорпална мисъл на Каролъ. За явни се очаква и Каролъ да се произнесе, че Каролъ става трето издание Каролъ.

Процесът на Елзаскитъ автономист

Учителската стачка. — Отъ къде съ сумитъ. — Федерация съ Франция. — Младештвото въ Елзасъ. — Обединение на всички държави

VI

Всичко което не разпразниковав Бауеръ с младештвото, последователно Яншик Бремъ.

— На една ролу съмъ изразил въ компюла за койте съмъ давадено туйче? — пита Бремъ.

— Сиделателтъ няма да отговори на туй въпросъ, отговаря председателя.

— Азъ въ действителностъ имамъ за задача да ви запозная съ резултатитъ отъ моята анкета, казва Бауеръ. Азъ съмъ койтѣ сумитъ си ви видяли въ Базелъ, Цюрихъ и Люцернъ.

— Но притомъ, които не знаете никакъ събитъ за компюта? — пита адвокатъ Бергъ.

— Азъ давамъ гаранция, която съмъ събралъ.

— Професоръ Мюле, току ми избави за депутатъ, казва.

— Г-нъ Бауеръ, азъ съмъ извъ основна на сериозни дѣла, той можелъ да търси, не азъ съмъ билъ въ отношения съ Лей Ралъ и Мутъ и не благодарение на тѣхъ, азъ съмъ внаесълъ германската анкета съ целъ да се поведе Елзасъ срещу Франция. Всичко това не е абсурдъ и азъ предъ изказана м. Бауеръ да устрои моятъ връзки съ третѣ дѣла, за които говоря.

— Но 1920 г. имаше стачка на чиновникитъ и учителитъ и че тая стачка е била поддрожана отъ Хершелъ или по тогично отъ: Ресе, отговоръ Бауеръ.

— Но презъ времето на тая стачка азъ не бѣхъ въ Елзасъ. Дисциплинарни мѣрки бѣха взети срещу ония които съ създадоха. Азъ не бѣхъ между тѣхъ. Вярвателно, не имамъ никакъ въ тая афера, както имамъ никакъ и въ тая новородена афера.

— Да, но на 1925 г. имаше съ масинитъ отговоръ Бауеръ. Въ всички подготвени въпроси ще бъдете изправени срещу депутатъ: „Младештвото имать правото да разполагатъ сами съ себе си“.

— Задача на младештвото, казва Ресе, е отъ ония задачи, които съ разнижаватъ и другде, аима отъ наидатъ родина Г-нъ Клаененс самъ по служба съ Польша, и имаше. Азъ не имамъ никакъ азъ съмъ защитникъ на

националиститъ малцинства,

както съ касае за тѣхното сполучае и релне можно състояние, независимо на сепаратизма.

— Презъ цѣлия периодъ на новото съдруничество въ „Едисертъ Курнеръ“ или поименовано „Младештвото. Азъ го сторялъ въпроси моятъ принципъ.

— Но нѣщо по висшѣтъ разказъ до Цюрнахъ, Базелъ, Мюнхенъ?

— Азъ не ги имамъ. Дори азъ ги правякъ съ официални съставъ. Азъ бѣхъ на мѣсто на учителската организация и се живякъ да бѣда ползена. Трѣбваше да се запозная съ онова ново ставание вътрѣ и въ странство. Тая всичко бѣше публично достояние. При малешейно на една международна учителска организация, и апелирайки къмъ всички партии, азъ трѣбваше да ходя на всички. Това нѣщо общо нѣмъ съ автономизма.

— Г-нъ Бауеръ, като говорите за зана отъ Миланъ, казва, че съмъ приклучилъ тая на новото движение. Той бѣше на Принципи ми казва че съмъ ходилъ въ Фрибургъ на Бриго, за да се срещна съ Лей и нѣкои други. Но, азъ ходилъ въ Фрибургъ, за да приклучувамъ на конгресъ.

— Той ми политика кажи, че презъ 1920 г. азъ имамъ дѣложджъ въ лицето на дадена учителска по учителската стачка. Некоинституирано силно.

— Обединение на подготовката стачката движение, което въ изключено събрание се наидома.

— Исканията бѣха — увеличени дѣла на заплатитъ. Сѣщото стана на въ Париза, младшо стана на въ Конкорда. Азъ казва ду мѣта, стобилъ тая като депутатъ.

— На едно младежко парти в отъ една анкета 100,000 фр. за да ги анкетете въ д-во „Ервинъ“? — пита председателя.

— Нѣмъ казва ми купителъ малко жакъ за 50,000 фр. и имаше жакъ за 70,000 фр. Всичко това и съмъ направила.

— Нѣмъ кажи да ви докажамъ, а това съ знае, че азъ съмъ работилъ четири. Станалъ за 6 ч. зарѣкъ и нѣщо платвалъ. Азъ гиша, азъ увеличилъ нѣщо професии. Женми е работила тая и земствата служба на служина.

— Тя ми донесе и зѣбра.

— Прокуроратъ възстава противъ тая начинъ на водене дѣлото. — следъ мѣси сидентъ да се позовома реликия на всички отъ посланиктитъ То ва смъ 300 свидетелитъ, 15 посланиктитъ на всички защитници.

— Възстава той, защото сѣдебаша зала съ е повярява на

една конференция

възру автономизма и свободата на Елзасъ въ присъстването на много съитъ, който пълно толкувата сѣдебна зала. Я тая ше се отиде до сѣнитъ. Тая пъкъ и опенесе. Азъ ше установа, че посланиктитъ сж се разбралъ да сѣбитъкъ предствителство и сж довели гражданитъ дами срещу други. Азъ ше дамъ своитъ доказателство изполнитъ тѣхната сензитивна кореспонденция, ше изгнана цѣлата машинична индустрия, които не познаватъ още. Но не желаше да се протая тая история. Азъ препорачахъ единъ другъ път — азѣтъ страни да съкратятъ сѣнитъ на свидетелитъ си.

— Следъ една якса комулация на защитата и дѣла по дѣленици съ прокурора тая прише на предимството на посланиктитъ, обаче при условие, да се посомо точно въружъ какво се азари отговоритъ всички отъ посланиктитъ. Ако нѣмъ, казва защитата, се откажамъ отъ свидетелитъ, трѣба да знаеитъ отъ кои обанения прокурора се откаже и следователно отъ свидетелитъ, които ше даватъ за и противъ казаятъ.

— Следъ една якса разговоръ между прокурора и защитъ. Жгаше съгласие се постигна и се съкрати списъкъ на свидетелитъ. Подсудимитъ заплаваитъ отъ своитъ свидетелитъ само 20, а прокурора заплава само 60 души свидетелитъ. Тая че отъ 300 души се разнижаватъ само 34.

— Председателтъ външния актъ отъ постигнатото съгласие, представилъ къмъ довършване рѣшити на подсудимитъ

Шалъ по отношение на уредената автономистическа партия, като е новото дѣло.

— Нѣмъ съвѣщане, казва Шалъ, дейността на Бернор Шарпа, да Буадъ презъ в. Фаркелтъ като неистина. Но първанъ франка, че тая имаше свои сподвижници, не решитъ да систематизиратъ борбата и се сѣмикат на събрание.

— Тая нѣмъ говоримъ за всички свободни Елзасъ. Това бѣше лѣгитимно и се обединитъ противъ всички авторитаризма.

— На споритъ документитъ, казва председателя, тѣмъ е сѣжало въпросъ за правото на Елзасъ да разполага само собено съ себе си, въ пълна автономия, които си изказано отъ идеята къ

Федерация съ Франция.

— Ставало е сѣжало тая въпросъ за президентъ.

— Една отъ ожасовиднитъ мисли бѣше „Свободенъ Елзасъ въ рамкитъ на Валтеръ ситъ Шати“, продължава Шалъ. Но Елзасъ не може да не се счита въ рамкитъ на шѣтитъ съ Франция,

както то ше бѣде съ Швайцария и дѣне Германия. Обаче при дѣлититъ условия въ Европа нѣмъ трѣбаше да се откажамъ отъ тая идея, като сѣмикатъ борбата до автономия въ рамкитъ на Франция.

— По тая въпросъ нѣмъ се съгласили и съвзаимно автономистическата партия. Икаше кадебаниа, но много отъ приклучитъ на сепаратизма Буадъ дѣлова при нѣмъ. И Буадъ имаше да бойде, но имаше да има рѣжовостаното. Тая се учредъ „Ладолспартай“.

— Тая нѣмъ кажи тая процесъ и туръ франка. Конкретната залача бѣше на Елзасъ, гримата, да брани чиститъ си интереси, своята култура, религия, а на Франция гримата по младештата политична и организатъ.

— Все сте били членъ въ централната комитетъ на младештата. Какво ролу сте играли тамъ?

— Да, нѣмъ имаше за задача да бранимъ принципъ за правото на националиститъ да разполагатъ съ себе си. Сѣщото движение имаше и въ Бургалъ. Тая

Младештвото издигаще

— Принципъ на автономията. Съкажа на 12 септември 1927 г. конгресъ въ Роспорденъ, на койтѣ и азъ приклучувахъ. Избрава нѣмъ за членъ на Ц. Н. на националиститъ малцинства въ Франция.

— Какво стваа тогава съ принципъ за интернационална федерализма?

— Това съ въпроси, които не зависитъ само отъ нашинъ Ц. Н., а отъ общи политични гати на малцинствата.

— Презъ Каса другъ отъ подседимитъ 32 г. спѣмъ бѣше германски депутатъ въ Рейхстага, обяснява.

— Поаъ единитъго на срѣбата, ставашъ и азъ автономистъ. Азъ чувствувашъ необходимостта отъ единъ вестникъ, който да поддържа нашето движение и понемъ нѣщо работа на занава посланиктитъ Д-ръ Хершелъ и азъ обарне за тая цѣлъ.

— Противно значи на това, което се поддържа, азъ не бѣхъ между основателитъ на „Zukunft“ — Д-ръ Рикманъ, Шалъ и Пинъ. Но

мѣне не интересуаше политиката на тая вестникъ, която напълно сподобвахъ.

— Основнитъ група на елзасѣ лоренци, които да стѣмъ трийо на разнигата си и моятъ група досе поименовъ Хайматбундъ.

— Последния имаше сѣдити политически групи и азъ бѣхъ председателъ на сѣдити въ Страсбургъ и бѣхъ още членъ отъ рѣжовостаното на Хаматбундъ. Партията на автономизма и много късно дѣло. Но между рѣжовостаното на Хайматбундъ имаше разнигована, пропализаща преди всички отъ украинитъ разбирания. Азъ не бѣхъ отъ тѣхъ, обаче сподобвахъ тѣхото съвѣщане, да се направя единъ отъ участитъ на въ изборитъ. Нѣмнитъ депутатъ да опенесе въ камерата интереситъ ни. И тѣ не обаркаше, защото това стана.

— Но нѣмъ сте подготвили още Елзасъ и Потариния съобщениа въ

„Европейскитъ Съединити Шати“.

— Да, такакъ въпросъ съвѣщавали, но не преваня.

— Говорисе, че нѣмъ сте били обласни личностъ и че нѣмъ сте основателъ на „Schutztruppe“.

— Да ми представитъ тѣхъ азъ отъ моятъ архивитъ.

— Преди войната нѣмъ имаше автономия. Следъ войната нѣмъ пъкъ я искане. Това не бѣше престѣжление преди войната, какъ могомъ да бѣде така и нѣмъ си сумитъ само съ лѣгални средства.

— Но у Шалъ е номерено едно писмо целено до една жена Жана Миелеръ въ Бургъ (Германия) и което свързана партия на коммунистическитъ Хубертъ отъ Страсбургъ, приносената въ камерата. Гови нѣмъ и ли шпонираше, като се живяше че гр. Бургъ е центръ на тѣх шпонираше?

— Съ отговоръ на Хаусъ, че това писмо не ми е изстѣтено, се приклучава наиковъ разпитъ.

— Младештвото имаше се оплакване на сѣде, че въ хотелъ-ресторанто, където сѣ отседнава, вѣнети на сѣдитата нѣмъ сѣдѣше полицейскитъ инспекторъ и следваъ разговоритъ нѣмъ.

— Но кажи мого да направя, кажи председателъ.

— Да се присъединитъ къмъ нашина протестъ.

— Подседимитъ Едмунд Вурдъ 36 г., учителъ, съединъ и други пъкъ за избѣга (по французитъ сѣвѣщанитъ разбиръ се) на опрѣденъ обяснява.

— Азъ съмъ билъ обектъ само на инквизиция и тогава и сега. Всякога полицейскитъ инспекторъ не е третирайлъ като „Вос“ и ми казва: „Имае си отатъкъ Рейхъ“.

— Основнитъ д-во за разпространенето на протестантизма, което се имаше отъ мнозина. Разпространявалъ литература на нѣмски езикъ при условия, какитого се даваха на рѣвнечъ имигранци. Разпространявалъ елзаско и франскъ литература.

— Но у азъ е наѣтрена книгата „Пародитъ и Империята“, изготрена въ отъ Берлинъ.

— Но нѣмъ отиде и мой ми я изправилъ, обаче знае, че я получилъ въ дѣла, нѣматъ ми се направя обикнотъ поименована.

— Азъ чувствувашъ въ осъщаването на в. „Zukunft“ и на Хайматбундъ. Нѣмъ имаше да обединимъ всички дѣлванъ на франската администрация следъ приклучитието.

— Следъ разнитъ съобщения, казва, че имаше шпонираше, азъ веднакъ шпонираше азъ е арестуванъ и нѣмъ го обединявахъ. Имаше тѣ ради своето културно движение тая е поименованъ медаль.

— Ето ви е медаль, казвава защитникъ Ресе.

— Пристѣжана е и нѣмъ на подсудимитата Жана Куршеръ, която е имаша жена на бракъ на нѣмъ да хауеръ, доблава прѣдъ стѣно и ставя секретаръ, тилографъ на абѣта.

— Та отговоръ на прѣдъ въпроситъ отъ прѣдседателъ.

— Рѣботъ въ в. „Единъ лекаритъ, зашѣтъ нѣмъ ше нашо и нѣмъ отъ работа не тѣмъ нѣмъ съ имигранитъ си, които имаше да се вѣнчава, бѣше се въ Базелъ, Люцернъ по сѣде.

— Но нѣмъ имаше една банка въ Люцернъ, да председателитъ на тѣ сѣжитъ и депутатъ Хауеръ и ставя тая сѣжитъ той нѣмъ мунда отъ фонда, име хауеритъ Пинъ.

— Азъ не имамъ никакъ въ Елзасъ, нѣмъ имаше сѣжитъ въ елзасъ банкъ.

— Но нѣмъ се вѣнчава сѣжитъ и въ Банно, тая до Пинъ въ Страсбургъ.

— Но тия сумитъ нѣмъ не съ мѣси.

— Подседимитата Едмунд Вурдъ бѣше протестантъ, имаше 47 г., стѣмъ журналистъ, обанека. Въ нѣмъ надлежалъ на прѣдседателъ и поддражива тая между моятъ парти и на автономиститъ и Хаматбундъ. На локалитъ комитетъ на Хаматбундъ въ Страсбургъ бѣше председателъ. Азъ сѣ оставиха елзасѣ шпонираше на д-ръ Рикманъ, тая обяснява, че азъ съмъ единъ ремиентъ на „Единъ единъ правителъ, който нѣмъ бѣше момѣтъ ше се обединитъ.

— Но нѣмъ сте инквизиция, койтѣ разправитъ за нѣмъ дошаа гѣра отъ вътрѣшната на Франция да

Застрашаватъ елзаскитъ автономизма

не кажатъ мѣри да се нѣмъ чрезъ Schutztruppe борбата ше се водитъ. Тѣ въшбе пѣвнѣтъ и пѣлитъ си войничеството и нѣмъ имаше трѣмство въ нѣмъ имаше презъ ожасовитъ борба.

— Да, ала това писмо бѣше изпратено.

— Отъ друго писмо, което нѣмъ получили отъ Бемъ, проклявава председателъ, дата 13.Х.1926 г., се казва, че сѣбититъ добре се обяснвали, както се очекана и отъ отобрѣне на тая окрѣтитъ бѣше се е формирано единитъ въ елзасѣ; че формиранъ прогресивната партия е обяснително. Трѣба да се обединитъ съ империята и се образува една партия на Бѣгъбата. Трѣба да се отстранитъ вѣнети на „Wolkstein“ и се пѣше всичко е спорѣ за обезпечаването на младештвото му. Пише ви се нѣмъ

за единия фронтъ,

койтѣ трѣба да се съединитъ отъ всички групирано.

— По това писмо се казва

